

Giới thiệu Bảo Bối Thực Ngoan

Truyện Bảo Bối Thực Ngoan của tác giả Tinh Tú Chi Quang thuộc thể loại truyện ngôn tình hiện đại, xoay quanh vấn đề nhức nhối trong xã hội bạo hành gia đình.

Nạn nhân là một cô gái mới lớn chịu sự đẩy dọ, uy hiếp trong nhục dục của người cha và anh trai mình. Từ sau đó là những chuỗi ngày sống trong sợ hãi và tự kỷ.

Những con người quá sức bệnh hoạn này đến bao giờ mới không còn tồn tại đây!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thực Ngoan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

“Ba ba...” Âm thanh nhyễn mĩ non nót vang lên, Âu Dương Lôi ngồi sau bàn xem văn kiện, nghe được âm thanh ấy cả người run lên. Thân thể tê dại như điện giật. Một luồng nhiệt khí từ hạ bộ truyền đến.

Âm thanh từ dưới đất truyền lên. Âu Dương Lôi nhẹ xoay người, cúi đầu vuốt ve nữ nhân đang làm nũng bên đùi mình:

“Bảo bối, xảy ra chuyện gì?”

Nữ hài từ phẩn phẩn nộn nộn, khoảng 10 tuổi, đôi mắt to đơn thuần vô tội khao khát nhìn nam nhân. Bàn tay nhỏ bé non mềm vuốt ve bắp đùi của hắn nhẹ nhàng lắc lư. Nam nhân chỉ cảm thấy bộ vị nào đó trong cơ thể sưng đến khó chịu, tất cả cảm giác đều tập trung xuống phần dưới bụng. Lúc này, có thứ gì đó gào thét đòi phát tiết

Nữ hài từ dường như không biết gì, tiếp tục cầu xin:

“Ba ba, ta muốn ăn kem...”

Đại thủ ôm lấy thân thể nhỏ nhỏ của nữ nhân nhi, thoải mái nhấc lên đem nằng an vị trên chân của mình

Sùng nịnh khẽ hôn chớp mũi khéo léo cùng đôi môi anh đào phẩn nộn của nàng, thanh âm vì dục vọng mà trở nên khàn khàn:

“Ba ba đã nói với Ngưng Nhi, thiên hạ không có bữa cơm nào miễn phí ba ba cho ngưng nhi kem trong lời nói, Ngưng Nhi thế nào báo đáp ba ba”

Âu Dương Ngưng lại gật gật đầu “Ngưng Nhi biết rõ, Ngưng Nhi hàm ba ba lớn lớn..”

Âu Dương Lôi ôn nhu cười, không nhịn được dùng tay chế trụ đầu bé, môi khẽ gọi áp lên kiề nộn cánh môi của nữ hài tử, trần trọc mút vào. Tiểu nha đầu như đã thành thói quen, vươn tay leo lên đôi vai cường tráng, miệng anh đào chủ động hé mở khiến cho nam nhân không kiêng nể gì mà xâm nhập.

Nam nhân động tác càng ngày càng mãnh liệt, ôn nhu cũng không còn, một tay chế trụ đầu nàng, tay kia vói vào chiếc quần trắng nõn hường thụ cảm thụ xúc cảm mềm mại của 2 cánh mông

Đầu lưỡi nam nhân tại cái miệng nhỏ nhắn của nàng điên cuồng cướp đoạt, phách lối đảo qua từng nơi trong miệng nàng làm cho Âu Dương Ngưng chịu không nổi, hô hấp dần trở nên khó khăn

Kích động khiến toàn thân nàng vô lực, không thể hô hấp khiến cho khuôn mặt tươi cười vốn trắng nõn trở nên đỏ bừng

Âu Dương Lôi muốn ngừng mà không được, nhưng lý trí khôi phục kịp khiến hắn thả nàng ra. Nhìn nữ nhân môi đỏ động nước, hắn không kìm chế được liếm liếm môi mình

Ngón tay vuốt ve cánh môi non mềm của nữ nhân

“Bảo bối, há mồm, ăn ngón tay của ta...”

Âu Dương Ngưng nghe lời há miệng ngậm lấy đầu ngón tay nam nhân. Đầu lưỡi nhỏ được điều giáo vô cùng tốt, liếm Âu Dương Lôi trầm thấp kêu ra tiếng

“Ân.. bảo bối... hảo liếm...”

Chăm chú nhìn chòng chọc khuôn mặt ngây thơ của nữ hài. Nữ nhân đồng dạng như hoa sen thuần khiết tốt đẹp lại ngậm lấy ngón tay của mình, nhìn sao

cũng thấy dâm dăng.

Hắn có chút không nhịn được, rút ra ngón tay của chính mình.

“Láu lỉnh, đến quỳ trên mặt đất...”

Âu Dương Ngưng nghe thấy liền bò xuống khỏi đùi nam nhân, giữa hai chân nam nhân mà quỳ xuống.

Không cần nam nhân lên tiếng, bàn tay nhỏ bé non mềm đã chủ động cời bỏ thất lưng của nam nhân, sau đó lại kéo xuống khóa kéo. Nam nhân nhẩn nải thật lâu cuối cùng dục vòng cũng nhảy ra

Ngưng Nhi nhìn kiên quyết cự đại to lớn trước mặt, có chút sợ hãi, lo lắng nhìn khuôn mặt anh tuấn của phụ thân.

Âu Dương Lôi sờ sờ môi của nàng, khàn giọng nói: “Ngưng Nhi, ăn hắn.”

Nghĩ lại ăn kem ngon, nữ hài tử khề cần môi mở ra cái miệng nhỏ nhắn, vurun ra cái lưỡi mềm mại, nhẹ nhàng liếm láp đỉnh dục vọng.

Nam nhân không nhịn được phát ra tiếng gào rú: “Úc, bảo bối, lại đến.....”

Nhắm lại mắt, Âu Dương Ngưng cố gắng mở to miệng nhất, đem cả đầu cự thú ngậm lấy. Đầu lưỡi linh hoạt liếm thứ trong miệng, bàn tay nhỏ bé cũng không còn rảnh rỗi, sờ sờ bên ngoài cự thú, nhẹ nhàng xoa nắn.

“Bảo bối, cái miệng nhỏ nhắn kĩ thuật ngày càng tốt.” Đại thủ đặt trên tóc dài mềm mại của nàng, nam nhân cười đến tà ác

“Ngô... Ân...” trong miệng ngậm lấy dương vật thô to như cánh tay của nàng, trong miệng mơ hồ phát ra tiếng rên rỉ. Nàng biết rõ nam nhân thích thanh âm của nàng.

Thân thủ đầy đầu nữ nhân, đem thứ nóng ướt của mình từ trong miệng nhỏ nhắn của nàng rút ra: “Tiểu đồng tây, ba ba gì đó có lớn không? Ăn ngon không?”

Liếm liếm chất lỏng bên khóe miệng, dịu dàng ngoan ngoãn tựa vào bên đùi phụ thân.

“Thật lớn. Ăn thật ngon. Ngưng Nhi còn muốn ăn..”

Khóe miệng tà tử câu lên, ngón tay thon dài nắm lấy cái cảm khéo léo của nữ hài, nam tử anh tuấn ưu nhã trong miệng thốt ra dâm uế ngôn ngữ.

“Thật là một tiểu tao hóa thêm chơi... Ăn đi! Dem ba ba mút ra...”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thực Ngoan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Dục vọng của ca ca

Edit: Linh Linh

Âu Dương Hiên vừa mở cửa bước vào liền nhìn thấy tình cảnh trước mắt. Lúc này, Âu Dương Lôi đang đứng trước cửa sổ, em gái duy nhất của hắn đang cúi đầu dưới háng cha hắn, đại thụ chế trụ đầu bé. Dục vọng cự đại hung hăng đút vào trong miệng bé, không mang theo chút thương tiếc nào.

“Úc, tao hóa, cái miệng nhỏ nhắn hút thật giỏi.....A..... sáng khoái...” Nam nhân khàn khàn gào rú, dục vọng mãnh liệt ra vào: “A, bắn...Aaa”

Cự đại dục vọng cắm sâu vào cổ họng bé gái, chất lỏng nóng rực mãnh liệt phun ra.

Âu Dương Hiên thấy em gái bị làm đến sắp ngất đi, vội vàng vurun tay lấy ra đại thủ của phụ thân, giải cứu cái miệng nhỏ nhắn của cô gái nhỏ.

Âu Dương Ngưng ngồi dưới đất ôm lấy cổ họng, kịch liệt ho khan. Âu Dương Hiên đau lòng khề vuốt lưng cô bé, tức giận trừng mắt nhìn cha hắn vẫn bị chìm trong cao triều.

Âu Dương Lôi cuối cùng cũng khôi phục lại từ cao triều, nhìn bé gái đang ngồi trên đất kịch liệt ho khan và ánh mắt nén giận của con trai, nở nụ cười hời hợt: “Không có biện pháp, bảo bối quá mỹ vị, nhịn không được”

Ngồi xổm xuống nâng lên cái cảm nhỏ mềm mại, ngón tay lau đi chất lỏng bạch sắc bên khóe miệng bé, sau đó lại nhét trở vào miệng nó: “Bảo bối, ăn nó, tinh dịch là thuốc bổ tốt nhất, không cần lãng phí”

Âu Dương Ngưng ngoan ngoãn liếm ngón tay ba ba sau đó liền bị Âu Dương Hiên ôm lấy mang vào phòng tắm, đã sớm quên mất mục đích của mình.

Pha kĩ nước tắm, thả em gái toàn thân xích lửa vào bồn tắm lớn, Âu Dương Hiên rất nhanh thoát hết chính mình quần áo rồi bước vào.

Nhẹ nhàng mà xoa nắn da thịt bóng loáng non mềm của em gái, Âu Dương Hiên dục hòa cũng dần trôi chảy, nhưng nghĩ đến bé con vừa rồi đã bị cha dăng co một trận, thương tiếc khiến hắn ngăn chặn dục hòa đang nổi lên

Âu Dương Ngưng thoải mái tựa ở trong ngực ca ca lại hưởng thụ sự xoa bóp có độ mạnh yếu vừa phải của ca ca, nhìn mặt ca ca chưa đầy ôn nhu, Âu Dương Ngưng lại cảm thấy hạnh phúc, ca ca rất thương nàng a... Nhịn không được vờn ra cái lưỡi liếm liếm thủ du trước ngực nam hài. Thân thể non nớt vốn không hiểu rõ tình dục là thế nào nhưng lại cực hiểu rõ làm thế nào lấy lòng hai vị đàn ông trong nhà. Quả nhiên Âu Dương Hiên lập tức ngừng động tác trên tay: “Ngưng Nhi, không cần phải nháo..”

Đôi mắt to vô tội nháy nháy, nghi ngờ hỏi: “Ca ca không thích Ngưng Nhi liếm ngực?”

Âu Dương Hiên thấp giọng rít ra tiếng: “Ta mẹ nó cực kì yêu mến..” Dục vọng cuối cùng cũng chiến thắng lý trí, Âu Dương Hiên lướt qua mặt bé, đôi môi hồng hăng ấn xuống đôi môi có chút sưng đỏ của em gái.....

Đại thủ xoa nắn thân thể bé gái còn chưa phát dục hết, nhẹ nhàng sờ mó hai quả anh đào nhỏ trước bộ ngực trắng muốt. Thân thể nhỏ nhắn này, mẹ nó làm cho hắn muốn ngừng mà không ngừng được.

Nhẹ nhàng thả trần bảo trong ngực xuống giường, Âu Dương Hiên kéo ngăn tủ đầu giường lấy ra một cái bình nhỏ, từ bên trong đổ ra chất lỏng. Tất cả đều về loạn trên đùi cô gái nhỏ.

“Bảo bối, ca ca nhịn không được....” Vừa dứt lời cự đại liền chen vào giữa hai chân trắng nõn sau đó mãnh liệt co giật phình lên.

Âu Dương Ngưng bị xoay qua xoay lại đến đầu óc choáng váng, thân thể nhỏ nhỏ kịch liệt lay động. Cô gái nhỏ cắn ngón tay rên rỉ tình tế, Âu Dương Ngưng thấy bé lộ đăng lộ ra thần thái mị hoặc, dục hòa tăng vọt.

“Ân, ngực cái này lăng hăng lại đi quyến rũ ca ca, lại kẹp chặt nữa đi...”

Âu Dương Hiên không còn bộ dạng ôn nhu thường ngày, dục vọng làm hắn đánh mất lý trí, hắn chỉ muốn hung hăng giữ lấy bé gái đáng yêu dưới thân, hung hăng chiếm lấy bé.

Cự đại cứng rắn không ngừng ở giữa hai chân bé mà ra vào, quy đầu ma sát mãnh liệt vào hai cánh hoa hồng nhạt cùng nụ hoa nho nhỏ. Âu Dương Ngưng cảm thấy xúc cảm kì lạ lại không biết nó là gì, chỉ biết rất thoải mái, thế nào cũng không đủ. Vì vậy cô chỉ có thể trầm thấp kêu lên: “Ca ca, ca ca....”

“Tiểu dân phụ, có thích bị ca ca như thế này yêu ngực không? Ân?”

“Thích, ca ca tuyệt quá..... Ngưng Nhi... Hào... Thoải mái.....” Một câu nói bị ngắt quãng lẫn trong tiếng rên rỉ, Âu Dương Ngưng run rẩy vờn bàn tay nhỏ sờ sờ chính mình, nụ hoa nhỏ. Tay còn lại vẫn ngâm trong miệng.

“A...hào tao...a, bắn...” Chất lỏng bạch sắc nồng đặc bắn tới cái bụng tròn mềm của em gái, Âu Dương Hiên trước tiên đem thứ đó cuộn vào miệng mình sau đó lại đưa vào miệng bé, nhìn bé nuốt vào.

“Ngưng Nhi nhà chúng ta đúng là trời sinh tiểu tao hóa”

Âu Dương Ngưng nghi hoặc nhìn hắn hỏi: “Ca ca nói em là tiểu tao hóa, ba ba cũng nói như thế. Tao hóa là tốt sao?”

Điểm lên chớp mũi đáng yêu của bé mấy cái, Âu Dương Hiên cười sùng nịnh

“Đương nhiên. Ba ba cùng ca ca yêu nhất bộ dạng mị hoặc của của em. Ngưng Nhi sau này chỉ làm tao hóa của ta và ba ba được không?”

Cô bé nghiêm túc gật đầu. “Chỉ cần ba ba và ca ca thích, Ngưng Nhi vĩnh viễn là tiểu tao hóa của các người.”

“Cực cưng mê mị sao? Ngủ đi...” Âu Dương Hiên thay bé kéo chăn tơ tằm mỏng, hai người rất nhanh tiến vào mộng đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thực Ngoan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: NGƯNG NHI TRƯỞNG THÀNH

Nữ hài nghiêm túc gật đầu. “Chỉ cần ba ba và ca ca thích, Ngưng Nhi vĩnh viễn là tiểu tao hóa của các người.”

“Cực cưng mệt rồi sao? Ngủ đi...” Âu Dương Hiền thay nàng kéo chăn tơ tằm mỏng, hai người rất nhanh tiến vào mộng đẹp.

EDIT: Linh Linh

Âu Dương Ngưng được ba ba và ca ca sủng nịnh lại bá đạo chiếm lấy lại qua 2 năm, nháy mắt nàng đã trở thành nữ sinh trung học. Nữ hài 12 tuổi cơ thể bắt đầu phát dục đầy đủ, trở nên càng xinh đẹp hấp dẫn.

Âu Dương Lôi hận không thể buộc nữ nhân ngày càng xinh đẹp kia vào bên người. Nhưng đứa con trai đối với người phụ thân như hắn thật sự không có đủ tín nhiệm, sợ hắn sớm muộn nhận không được đem bảo bối nhà mình găm hết.

Âu Dương Ngưng ngày đầu tiên đi học lại khóc mà trở về nhà.

Bởi vì công việc bận rộn, Âu Dương Lôi vốn muốn đi đón con gái nhưng không cách nào thoát ra đành phải lái xe đưa nàng về.

Buổi tối hắn vừa mới bước vào cửa liền thấy Âu Dương Ngưng cuộn tròn trên ghế sofa, khóc đến đáng thương.

Âu Dương Lôi cực kì đau lòng, giày cũng chưa kịp thay liền đi qua đem nàng ôm vào lòng, nhẹ nhàng hôn đôi môi phồng nộn của nàng, hỏi: “Ngoan, đừng khóc, nói cho ba ba là ai khi dễ bảo bối của ta nào?”

Nữ hài nhỏ nhỏ liền dang hai tay ra ôm chặt lấy cổ phụ thân, khóc đến không thở được: “Ba ba, ta muốn chết. Ta chảy thật nhiều máu... Mặc dù, lão sư đã nói nữ hài chảy máu là chuyện bình thường nhưng Ngưng Nhi thật là sợ hãi, thật nhiều máu a.. Bụng khó chịu quá..”

Âu Dương Lôi kinh hi nhìn nữ nhân đem nàng đặt xuống ghế sofa: “Ồ đâu chảy máu?”

“Là chỗ kia ba ba thích ăn” Nói xong liền dang rộng 2 chân, lộ ra quần lót đăng ten màu đen ở bên trong. “Lão sư còn cho ta cái gì đó dài dài để kẹp bên trong quần lót.”

Âu Dương Lôi gian nan nuốt nước miếng, mở miệng nói: “Để cho ba ba nhìn xem được không?”

“Àn.. Ba ba có thể trị khỏi được sao?”

Tay đẩy ra nội khổ nhỏ nhỏ của nữ nhân, Âu Dương Lôi dùng ngón tay đẩy ra hai phiến cánh hoa, chỗ kia nhiễm lấy nhiều sợi màu càng gọi cảm mê người.

Chứng kiến cảnh đẹp như vậy Âu Dương Lôi nhìn không được tán thưởng: “Đẹp quá..”

Ngón trở liền sáp tới, mượn máu trơn, đầu ngón tay có chút tiến vào mép hoa huyết nhỏ nhỏ. “A, ta sắp nhận không được..” Nói xong, ngón tay hắn đã bắt đầu ra vào nhanh hơn trong hoa huyết nhỏ nhỏ.

Đột nhiên không thấy bé con trước mặt đâu nữa, Âu Dương Lôi ngẩng đầu thấy nhi tử đang đứng bên cạnh, chăm chú vuốt ve khuôn mặt ửng đỏ của bảo bối.

Âu Dương Hiền trừng mắt nhìn phụ thân: “Cha, ngươi muốn làm gì?”

Âu Dương Lôi cười đến mê hoặc: “A, Hiền, bảo bối của chúng ta trưởng thành rồi, đã là cái tiểu nữ nhân. Ta đương nhiên muốn biến nàng thành nữ nhân chân chính. Chả lẽ ngươi không muốn sao?”

Âu Dương Hiền bất đắc dĩ nhìn phụ thân lại nhìn tiểu bảo bối trong ngực: “Ngươi đã quên ước định của chúng ta? Từ nay trở đi, Ngưng Nhi ngủ cùng ta.”

Âu Dương Ngưng đang tựa vào đầu vai ca ca nghe vậy mà lại ngẩng đầu lên nói: “Ca ca, ba ba nói ngươi học cấp 3, có rất nhiều việc, buổi tối cần học tập, Ngưng Nhi không muốn quấy rầy ca ca. Ngưng Nhi theo ba ba ngủ cùng là tốt rồi, ba ba kì thật rất thương Ngưng Nhi nha..”

Âu Dương Lôi đối với đứa con cười thảng lội, tay liền đưa qua tiếp lấy thân thể nhỏ nhỏ: “Yên tâm, ta sẽ đợi cho nàng đủ 14 tuổi.”

Vài ngày sau, Âu Dương Ngưng đã lú lú chạy vào thư phòng: “Ba ba...”

Sau bàn làm việc, Âu Dương Lôi nghe âm thanh liền nâng đầu, hướng nàng mỉm cười vẫy vẫy cái tay.

Âu Dương Ngưng lại vui vẻ như trước, giật lấy ống tay áo của hắn làm nũng: “Ba ba, Ngưng Nhi đã khỏe rồi, hôm nay trường thông báo tổ chức du xuân, có thể cho con đi được không?”

Vài ngày sau, Âu Dương Ngưng đã lú lú chạy vào thư phòng: “Ba ba...”

Sau bàn làm việc, Âu Dương Lôi nghe âm thanh liền ngẩng đầu, hướng nàng mỉm cười, vẫy vẫy cái tay.

Âu Dương Ngưng lại vui vẻ như trước, giật lấy ống tay áo của hắn làm nũng: “Ba ba, Ngưng Nhi đã khỏe rồi, hôm nay trường thông báo tổ chức du

xuân, có thể cho con đi được không?”

(Ta thật sự mất quá nhiều máu cho chương này T.T Cả truyện thì chương này theo ta thấy là “vô văn hóa” nhất vì từ ngữ của nó thực sự rất tục nên một số từ đã được ta thay thế hoặc giảm nhẹ.)

Âu Dương Lôi cười tà ác: “Muốn đi ra ngoài sao? Nhưng ba ba đói bụng Ngưng Nhi có phải hay không nên cho ba ba ăn no?”

Âu Dương Ngưng gật đầu nói: “Được, Ngưng Nhi sẽ cho ba ba ăn no bụng..”

Nói xong liền tự động cúi bỏ nút thắt để lộ ra bờ ngực trắng nõn, sau đó lại vén váy lên để lộ ra quần lót màu vàng nhạt.

Trèo lên bàn sách, ngồi đối diện với phụ thân, tách ra hai chân mình, liếm liếm cánh môi hồng của mình, quỵn rũ nói: “Ba ba, mời thưởng thức...”

Ôn nhu vô tận của Âu Dương Lôi lập tức chuyển thành dục vọng điên cuồng.

Hai tay đẩy ra đôi chân mềm mại trước mặt, ánh mắt rục rủa nhìn vào khe huyết mắt hờn.

Ngón tay thon dài nhu nhu chân trâu nhỏ đang cứng lên, Ngưng Nhi đang nằm ngửa trên mặt bàn vì động chạm mà run rẩy: “Ba ba, đừng...”

“Thật mãn cảm... chân trâu nhỏ của Ngưng Nhi thật đáng yêu.. ba ba rất muốn ném thử..”

Vừa dứt lời, đầu lưỡi mềm mại đã chạm vào tiểu huyết phản hồng, Âu Dương Ngưng càng lớn tiếng rên rỉ: “A, ba ba, thật thoải mái...”

Âu Dương Ngưng năm nay 12 tuổi đã trải nghiệm qua cao trào, Sau khi bị ba ba cùng ca ca điều giáo mấy năm, thân thể bé càng ngày càng mãn cảm, chỉ cần bọn họ chạm nhẹ chỗ nào đó liền chảy ra mật dịch.

Quả nhiên, Âu Dương Lôi vừa đụng chạm tiểu huyết, giữa 2 cánh hoa đã chảy ra chất lỏng lấp lánh.

Âu Dương Lôi nhìn cảnh đẹp trước mặt, khàn khàn nói: “Thật đúng là tiểu damsai, liếm con một chút con liền ẩm ướt.”

Âu Dương Ngưng không thể chịu được nữa liền ngo ngoạy cái mông nhỏ, lo lắng nói: “Ba ba, Ngưng Nhi còn muốn ba ba ăn tiểu huyết của Ngưng Nhi.”

Âu Dương Lôi nhanh chóng mở miệng đem nơi nào đó của con gái đều ngậm ở trong miệng, giống như là muốn đem nó nó nuốt vào trong bụng, dùng lực hút vào.

Âu Dương Ngưng không khống chế được khiến mật dịch ào ào chảy ra sau đó lại tiến vào trong miệng Âu Dương Lôi.

Cái lưỡi to thân nhiên treu trượt hai cánh hoa khiến Âu Dương Lôi phát ra âm thanh không rõ ràng: “Thật mãn cảm... hảo.. bảo bối... gọi.. ba ba thích nghe giọng của con...”

“Tao hóa... thật mãn cảm...” Không hổ là bảo bối do chính mình dạy dỗ.

Động tác trong miệng không ngừng lại, bàn tay lớn lại không nặng không không nhẹ vỗ một cái lên cái mông trắng nõn của cô gái nhỏ. Âu Dương Ngưng đột nhiên hét lên: “A, đến... Ngưng Nhi cao trào...”

Hoa âm xinh đẹp run rẩy kịch liệt khiến cho thân thể nhỏ cũng lay động kịch liệt, đạt tới khoái cảm điên cuồng.

Âu Dương Lôi tà tứ cười, thè lưỡi liếm hết mật dịch của cô bé, lại xoa xoa hai can cánh hoa nhỏ: “Ngô, mật dịch của cục cưng ăn thật ngon, sau này mỗi ngày ba ba đều muốn ăn...”

Âu Dương Ngưng nghe vậy không nhịn được nói thầm “Ba ba vẫn là mỗi ngày đều ăn mà...”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thực Ngaoan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Sinh nhật

EDIT: LINH LINH

Âu Dương Lôi cố gắng nhịn, lại nhịn. Hấn vát và lăm cũng đợi được đến khi Âu Dương Ngưng sinh nhật 14 tuổi. Bởi vì trước đó cô gái nhà bọn hắn còn quá nhỏ không thể chịu được nên hắn cùng con trai đã hứa với nhau trước khi nàng 14 tuổi không thể ăn nàng triệt để.

Âu Dương Lôi hồi hận nghìn lần, cô gái kia bây giờ tươi trẻ như một trái cây tươi ngon mọng nước quyến rũ người khác, xinh đẹp động lòng người, hoạt bát hiếu động, thân thể vô cùng khỏe mạnh. Hơn nữa đã được hấn cùng con trai dạy dỗ vô cùng tốt thành chính cống tao hóa. Một ngày không được ăn thịt lớn, bị chơi đùa tiểu huyết, cô gái nhỏ nhà bọn hấn chịu không được. Đến khi cô bé 12 tuổi, hấn đã tính không nhin nữa nếu không phải con trai lại ngăn cản hấn thì hấn đã đem con gái nuốt hết vào bụng.

Âu Dương Hiên năm nay mới 18 tuổi nhưng hấn được di truyền gen thông minh của cha hấn nên đã học đại học năm 2, thời gian thoải mái nên ngày nào hấn cũng đưa đón muội muội đến trường.

Hôm nay là sinh nhật tiểu công chúa, Âu Dương Hiên cố ý đi đến trường bé từ sớm, cẩn thận chọn quà sinh nhật cho bé, sau đó mới đến công trường đợi bé.

Giờ tan học, công trường vốn rộng rãi lại chật như nêm. Loại chuyện này 2 năm nay mới phát sinh. Tất cả chỉ vì vị ca ca của Âu Dương Ngưng ngày nào cũng đứng ở công trường đợi bé.

Người này đứng ở nơi đó như một bức họa đẹp, xe Ferrari màu đỏ sang trọng, chàng trai đứng cạnh xe như được điêu khắc hoàn mỹ, thân thể có vẻ mỏng manh nghiêng tựa vào cửa xe, áo sơ mi màu trắng không cài 2 cúc đầu để lộ ra lồng ngực cường tráng. Bên ngoài sơ mi hấn mặc một chiếc áo khoác màu đen khiến cho hấn thoát nhìn giống kị sĩ trong mầy câu truyện cổ tích.

Không lâu sau, một bóng người nhỏ nhắn nhanh chóng chạy tới, Âu Dương Hiên nâng lên khoe miệng, đứng thẳng lên dang tay ôm thân thể mềm mại vừa bổ vào lòng mình ôm lấy.

“Ngưng Nhi ngày hôm nay ở trường có những hoạt động gì?”

“Ca ca, ca ca, hôm nay Ngưng Nhi rất vui, giáo viên biết hôm nay là sinh nhật em liền đứng đầu cùng ca lớp hát cho em nghe..”

Đưa em gái vào ghế phụ của xe, cẩn thận thay bé cài dây an toàn thật chắc.

Xe hơi lướt đi ưu nhã như chủ nhân của mình.

Trên con đường rộng lớn, không ai nhận ra trong chiếc xe Ferrari đang chạy băng băng kia lại có một cô bé ghé vào phần dưới bụng chàng trai, trong miệng lại hàm chứa lửa nóng cực đại.

Âu Dương Hiên ôn nhu vuốt tóc bé, nói: “Ăn từ từ, đói đến như vậy sao?”

“Ngô...” Nhả ra cơn thịnh trong miệng, dùng tay cao thấp di chuyển trên nó, hai mắt to tỏa ra khát vọng: “Hôm nay em đi nhà vệ sinh lỡ tay chạm phải nụ hoa, phía dưới bị ướt, cả ngày này em thật nhớ anh cùng ba ba..”

Âu Dương Hiên trầm thấp bật cười: “Tiểu tao hóa bị dạy dỗ đến phát tao a...”

“Ngô...” Nhả ra cơn thịnh trong miệng, dùng tay cao thấp di chuyển trên nó, hai mắt to tỏa ra khát vọng: “Hôm nay em đi nhà vệ sinh lỡ tay chạm phải nụ hoa, phía dưới bị ướt, cả ngày này em thật nhớ anh cùng ba ba..”

Âu Dương Hiên trầm thấp bật cười: “Tiểu tao hóa bị dạy dỗ đến phát tao a...”

Về đến nhà, Âu Dương Ngưng liền lao nhanh vào phòng bếp, quả nhiên nhìn thấy Âu Dương Lôi đeo tạp dề tự mình nấu cơm. Chỉ cần ba ba có thời gian, ba chắc chắn sẽ tự mình xuống bếp. Đặc biệt là vào dịp sinh nhật bé dù có bận công việc đến đâu ba ba cũng sẽ nấu cơm sau đó buổi tối ở nhà cùng với bé.

Nhìn thấy bảo bối nhà mình, Âu Dương Lôi điểm nhẹ chán bé: “Không cần đứng ở trong bếp làm gì... Đi ra ngoài đợi một chút, thức ăn sắp xong rồi.”

“Anh, anh tặng quà gì cho em vậy?” Âu Dương Ngưng đi qua, chủ động ngồi lên đùi anh trai, cánh tay mảnh khảnh vòng qua cổ hấn, yêu kiều nói.

“Trước cho anh ăn cái miệng nhỏ của em, anh liền tặng quà cho em” Âu Dương Hiên nhân cơ hội kiểm chút phúc lợi.

“Nhưng vừa nãy Ngưng Nhi đã dùng miệng hàm lớn lớn của anh...”

“Ha ha... Đây không phải do Ngưng Nhi phát tao tự muốn ăn sao?”

Âu Dương Ngưng suy nghĩ một lúc lên hơi ngẩng mặt lên, đem cái miệng nhỏ nhắn đến trước mặt anh trai.

“Ngô... Ngưng Nhi hé miệng... ăn đầu lưỡi của anh..”

Âu Dương Ngưng ngoan ngoãn mở miệng để cho đầu lưỡi của Âu Dương Hiên thuận lợi tiến vào, nho nhỏ đầu lưỡi chủ động cuốn lấy lưỡi của anh trai, làm cho Âu Dương Hiên rên rỉ thành tiếng: “Ngô... Ăn..”

“Anh...ô...Ờ tiểu thí thí của Ngưng Nhi...” Âu Dương Ngưng trong miệng còn chứa đầu lưỡi của anh trai lại phát ra âm thanh mơ hồ, không rõ ràng.

“Đúng là tao bảo bối... Mông nhỏ đã không nhin được bắt đầu uốn éo rồi...”

Làm xong thức ăn đi ra, Âu Dương Lôi bắt đầu nhìn đôi nam nữ hôn nhau đến không biết gì. Tay của đứa con tham lam với vào trong quần của cô gái nhỏ, một tay cố định gáy bé, từng bước từng bước làm cho không khí ám mùi ái muội. Đầu lưỡi hai người ở trong không khí cuốn lấy nhau, nước bọt không được nuốt vào chảy ra cằm của bé.

Đi qua cường chế nắm lấy khuôn mặt của cô gái nhỏ, đầu lưỡi liếm đi chất lỏng bên cằm bé: “Ăn cơm trước đi, đêm nay còn rất nhiều thời để yêu bảo bối..”

Âu Dương Hiền cười hiểu ý.

Ăn xong cơm tối, Âu Dương Lôi đem Âu Dương Ngưng vào phòng tắm, tắm cho nàng tỏa hương thơm ngát, sau đó mới đem bé thả trên giường, cho bé tự mở quà. Hai người đàn ông trong nhà nhanh chóng chạy vào phòng tắm, tắm rửa một cách nhanh chóng, bọn họ nhận nại quá lâu rồi. Hôm nay, một khác bọn họ cũng không thể chờ được nữa.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thực Ngaoan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Đêm mất hồn

Edit: Linh Linh

“A, ba ba, đây là cái gì vậy?” Nghiêng mặt nhìn xuống phía dưới, thấy ba ba đang đặt một viên tròn nho nhỏ trước miệng tiểu huyết, ngón tay nhẹ nhàng đem nó đẩy vào bên trong. Âu Dương Ngưng cũng không ngăn cản, chỉ là nghi hoặc nhìn.

“Là thứ có thể làm cho Ngưng Nhi vui sướng hưởng thụ. Ngưng nhi có muốn cảm nhận không?”

“Có ạ...”

Âu Dương Hiền ở một bên vuốt ve thân thể em gái lại nhìn không được nói: “Ngưng Nhi là lần đầu tiên. Cho bé dùng sẽ không sao chứ?”

Âu Dương Lôi chăm chú vào động tác trên tay, đợi đến khi được sâu vào u cổ hần mới giải thích: “Làm như vậy sẽ giảm bớt đau đớn cho bảo bối, còn giúp bé yêu càng sung sướng, về sau sẽ càng ưa thích cùng chúng ta ân ái.”

Không lâu sau, Âu Dương Ngưng cảm thấy cơ thể ngày càng trở nên khô nóng, bắt đầu giãy rụa thân thể nho nhỏ, rên rỉ gọi.

Âu Dương Hiền thấy thế liền cúi xuống hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của bảo bối, từ trong miệng nàng đòi lấy mật ngọt.

Nụ hôn làm Âu Dương Ngưng cảm thấy thân thể bớt khô nóng, bé nhiệt tình đáp lại, cùng đầu lưỡi ca ca quấn quít dây dưa, nước bọt phát ra tiếng tấp tấc khiến cho không khí nhuốm đầy tình dục.

“Ngô...” Quả anh đào nho nhỏ trước mặt bị bao vây trong khoang miệng nóng, ướt át khiến cho Âu Dương Ngưng bị phân tâm, chỉ thấy ba ba đang ở trước ngực bé, miệng ngậm lấy quả hồng quả trước ngực bé.

“A... cho con...ba ba...Ngưng Nhi muốn...ca ca, muốn...” Vội vàng tách miệng ca ca, Âu Dương Ngưng vội vàng cùng hần triền miên.

Cảm giác được bé yêu bắt đầu động tình, ngón trỏ của Âu Dương Lôi mạnh mẽ cắm vào đũng đạo nho nhỏ chật hẹp khiến Âu Dương Ngưng rên rỉ thành tiếng: “A, tuyệt quá, ba ba...”

Nam nhân cười thật lãnh khốc: “Hừ, tiểu dâm phụ này thể nhưng lại yêu thích bị ngón tay ba ba chen vào tuyệt huyết, thực dâm đảng.”

Cảm nhận được nơi nào đó của cô gái nhỏ đã chảy ra một lượng chất lỏng lớn, Âu Dương Lôi lại thêm một ngón tay, 2 ngón tay khép lại đâm vào bên trong.

“Không...rất đau...ba ba...thả cho con...” Hạ thân bị nhồi vào đến mức muốn nứt ra, bé cũng có chút sợ hãi, liều mạng lắc đầu.

Âu Dương Lôi bắt đầu để ngón tay chậm rãi di chuyển, khuôn mặt hiện lên nụ cười tà ác: “Thật sự muốn lấy ra? Xác định không?”

“Vâng...” Cảm giác lạ lẫm làm cho bé có chút sợ hãi.

“Vậy được. Bảo bối không muốn, ba ba sẽ không cưỡng ép ngươi.” Nói xong, không chút lưu luyến nào đem ngón tay rút ra.

“A...Hạ thân trong nháy mắt trở nên trống rỗng, cảm giác giác hủ không rất nhanh liền kéo đến. “Ồ...ba ba..”

“Xảy ra chuyện gì vậy?” Âu Dương Lôi một mặt liếm chất lỏng dính trên ngón tay, một mặt nghi hoặc nhìn cô gái nhỏ nhà mình.

Thân thể ngày càng khó chịu...Âu Dương Ngưng thần trí ngày càng không tỉnh táo...Bé muốn, rất muốn...

“Ba ba.... muốn..”

Ngón tay thon dài ướt nhẹp vôn về cái cảm khéo léo của cục cưng, âm thanh lãnh khốc của nam nhân vang lên: “Nói. Muốn cái gì? Nói mà không làm ba ba hài lòng thì hôm nay con cũng đừng mong được thoải mái.”

Âu Dương Ngưng giống như không chịu được nữa liền khóc lớn lên: “Ồ...Con muốn ba ba... hung hăng duy trì tiểu huyết...tiểu huyết của con rất ngứa...Ba ba mau làm cho nó đừng ngứa nữa...Ba ba..”

“Hừ... con đúng là cái kĩ nữ..” Mạnh mẽ đem hai cánh hoa nơi hoa huyết mở ra, nam nhân cầm lấy chính mình lửa nóng, chống đỡ tại tiểu huyết động đang không ngừng chảy ra máu: “Tao hóa... con là của ta...a.”

Rút cục cũng tiến vào bên trong. Hoa huyết chẹt hẹp gắt gao giữ lấy cục long của nam nhân. Đau đớn khiến bé rên rỉ thành tiếng nhưng rất nhanh bị khoái cảm lấn át. Thật lạ, lớn lớn của ba ba đi vào bên trong hoa huyết khiến cho nơi đó hết ngứa, thật thoải mái.

“A, thật lớn...” Không thể tin được, vật to lớn như thế có thể đi vào trong cơ thể mình. Tuy hơi trướng khiến bé khó chịu lại đem theo một tia đau đớn nhưng lại làm bé rất thoải mái, giống như bay tới trên thiên đường vậy.

Âu Dương Lôi bị cái miệng nhỏ nhắn phía dưới của bé con hấp đến gắt gao, không thể nhẫn nại nữa, hấn bắt đầu di động vòng eo, hạ thân dùng sức ra vào nơi hoa huyết, cục long sung tím ở huyết động đỏ tươi mạnh mẽ ra vào mang theo tia máu.

Âu Dương Ngưng bị mạnh mẽ như vậy làm khiến cho bé cảm thấy khoái cảm chưa từng có, sung sướng hét lên: “A a a ca ca, dùng sức mạnh mê vù của em, lại dùng sức...”

Chứng kiến cha chen vào tiểu huyết của em gái, lại nghe được âm thanh dâm dăng của bé, con mắt của Âu Dương Hiên trở nên đỏ ngầu. Ngón tay thon dài không ngừng vôn về 2 quả đào no đủ: “Bảo bối tại sao có thể như vậy dâm dăng chứ. Thích bị ba ba hung hăng làm tiểu huyết của em đến vậy sao?”

Đau đớn cùng khoái cảm làm Âu Dương Ngưng khóc rên rỉ thành tiếng: “Yêu mến. Em thực yêu mến bị ba ba duy trì...”

Âu Dương Lôi thoải mái mà gặm nhẹ lên: “Ngưng Nhi thật dâm dăng, lại yêu thích bị ba ba duy trì huyết dâm. Nói cho ba ba nghe của ba ba lớn không? Có sướng hay ko?”

“Thật lớn làm bảo bối thật sướng khoái...aaaa ..”

Nam nhân cười đến tà ác, kéo tay bé cưng sờ lên trần châu vì động tình mà sung lên: “Đây là âm hạch của Ngưng Nhi nha, Ngưng Nhi mau tự sờ thử xem. Nhanh lên.”

Âu Dương Ngưng đã mất hết lý trí, chỉ biết làm theo mệnh lệnh của ba ba. Ngón tay sờ đến tiểu trần châu, liền mạnh vuốt ve nó, miệng phát ra tiếng rên rỉ dâm dăng: “Ngô.. thật thoải mái. Âm hạch của con..thật thích..”

Chứng kiến hình ảnh dâm nữ trước mặt, Âu Dương Hiên tàn nhẫn nắm lấy con thỏ nhỏ trước ngực em gái: “Nói, em là ai?”

Âu Dương Ngưng đã không còn biết cái gì gọi là thẹn thùng, trong lòng chỉ mong muốn nhận lấy khoái cảm lớn nhất: “Ngưng Nhi là tiểu dâm oa, là tiểu dâm phụ của ba ba ba, là tiểu tao hóa của ca ca. Ngưng Nhi yêu mến bị ba ba cùng ca ca duy trì. Muốn tới...Ngưng Nhi tới...”

Vừa dứt lời, thân thể Âu Dương Ngưng bắt đầu co quắp, cả người run rẩy.

Âu Dương Lôi bị chất lỏng ẩm áp phun ra từ cao trào trào của bé cưng làm cho run rẩy, vội vàng rút ra khỏi tiểu huyết của bé. Nếu vừa mới bắt đầu đã bắn, hấn nhất định sẽ bị đưa con trai cười chết.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thực Ngoan* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Đêm mất hồn (2)

Edit: Linh Linh

Âu Dương Ngưng xụi lơ trên chiếc giường lớn, hạ thân là một mảng lộn xộn, đôi mắt vốn trong veo nay lại có chút dại ra, toàn thân không còn một chút

sức lực.

Âu Dương Hiên lấy tay luồn qua 2 nách bé, chỉ tốn chút sức đem bé ngồi dậy đối diện với hắn. Dương vật nổi gân xanh đã đặt trước hoa huyết ẩm ướt: “Bảo bối, còn ca ca...”

Âu Dương Ngưng tỉnh té thờ đốc, âm thanh đầy mê mẩn: “Ngô...Ca ca có thể để cho Ngưng Nhi nghỉ một chút được không?”

Âu Dương Hiên đáng thương nhìn em gái: “Ngưng Nhi hẳn tâm nhìn ca ca chịu đựng khổ sở sao? Ca ca nhìn em cùng ba ba vui sướng, trong lòng rất khó chịu, cục cựa chẳng lẽ em không yêu ca ca sao?”

Âu Dương Ngưng lập tức mềm lòng, ca ca là người hiểu rõ bé nhất, bình thường đều cho bé thứ tốt nhất, bé làm sao có thể vì một mê mẩn mà làm cho ca ca khó chịu. Huống hồ, dưới tác dụng của xuân dược cơ thể bé lại bắt đầu động tình.

Nhờ vào sự trợ giúp của ca ca, bé gian nan di chuyển cơ thể, tự động nâng lên cái mông nhỏ, bàn tay nhỏ bé nắm lại vật to lớn của ca ca, nhắm ngay huyết động của mình chậm rãi ngồi xuống.

“Ngô... ca ca.. Ngưng Nhi có lấu linh hay không?”

“Ách... Thật là một cái lấu linh dâm đẳng oa nhi... Lại dùng lực..” Bàn tay to lớn của Âu Dương Hiên dùng lực đánh lên kiêu đồn của cục cựa, quát to: “Đem toàn bộ đều nuốt vào, đem ca ca ăn hết. A! Người đúng là đồ kĩ nữ dâm đẳng.”

“A... Không vào được... Ca ca mau giúp em..”

Dục vọng mới vào được một nửa khiến Âu Dương Hiên phát điên, không biết đến cái gì gọi là thương hoa tiếc ngọc, hắn nắm lấy thân thể em gái, một cái liến tiến sâu vào trong.

Đau đớn kịch liệt làm cho Âu Dương Ngưng thanh tỉnh thần trí, bàn tay nhỏ bé bắt đầu đẩy lồng ngực ca ca: “Đau quá... Ô... Ca ca xấu lắm...”

Bây giờ, Âu Dương Hiên làm sao có thể nghe tiếng em gái mình chứ, trong đầu hắn giờ chỉ có suy nghĩ, tiểu huyết này nhiều năm như vậy, hôm nay hắn mới có thể tiến vào. Hắn không nghĩ dễ dàng như vậy buông tha nàng.

Dễ dàng chế trụ thân hình bé nhỏ, Âu Dương Hiên liền bắt đầu đưa đẩy, mật dịch nóng bỏng cùng với tia máu tại hoa huyết căng trướng làm hắn muốn cứ như vậy cùng cục cựa làm đến chết, mà hắn có lẽ cũng đang làm như vậy.

Mỗi khi cái mông tuyết trắng của bé được nâng lên, huyết động ẩm ướt liền lộ ra, có thể nhìn thấy hai cánh hoa phấn hồng mở ra khép vào theo di động của vật to lớn.

“Tiểu tao hoa đáng thương...” Âu Dương Lôi đứng lên, đi đến bên cạnh con gái, giữ lấy đầu cái đầu đang di chuyển cao thấp của bé, ngon tay thon dài nhẹ nhàng cọ vào đôi môi diễm lệ: “Há miệng..”

Âu Dương Ngưng liền há miệng để cho ngón tay ba ba tiến vào trong miệng mình, cùng lưỡi của nàng dây dưa. Ngón giữa cùng ngón trỏ của Âu Dương Lôi kẹp lấy cái lưỡi nhỏ nhắn, dùng sức kéo nó ra ngoài. Bởi vì lưỡi bị kéo ra ngoài khiến cho cái miệng nhỏ nhắn không thể nào nuốt nước bọt.

Nhìn cái lưỡi nhỏ nhắn của cục cựa bị giữ bên ngoài không trung, trong miệng chảy ra một lượng lớn mật dịch, thật giống như cái dâm phụ đang tìm bắt mồi: “Nhìn bảo bối nhà chúng ta có bao nhiêu đói khát này, nước miếng đều chảy ra. Mau đem nó hấp...”

Nắm cầm cục cựa, đem côn thịt cứng ngắc nhét vào trong miệng bé: “Ngô...Lấu linh, ngâm lấy, ngoan ngoãn dùng đầu lưỡi dâm đẳng của con liếm nó..”

Bé con bị thứ to lớn đút vào khiến hai mắt có chút trắng dã, căn bản không biết mình đang làm gì, chỉ có thể nghe theo lời ba ba từng bước làm.

Bé cựa nhẹ nhàng mở ra cái miệng nhỏ nhắn liếm vật to lớn khiến cho Âu Dương Lôi thờ dãi: “Thật sự là cái miệng dâm đẳng. Bảo bối có phải là yêu nhất côn thịt của ba ba không? Ăn ngon không? Nhìn xem bên trên nó đều là nước miếng của con...”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thực Ngao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Đêm mất hồn (3)

“Hiên, đổi tư thế khác.”

Âu Dương Hiên gạt đầu, đem vật nóng bỏng từ trong hoa huyết của bé con rút ra ngoài.

Cô gái nhỏ đang hưởng thụ cảm giác tuyệt vời hoa huyết nhảy mất trở nên hư không: “Ô ô, ca ca không cần đi ra ngoài, cảm ...”

Âu Dương Hiền vấy vớ khuôn mặt hồng hồng nhỏ nhắn, ra lệnh: “Bảo bối, quay lưng lại, quỳ gối xuống giường.”

Cô gái nhỏ ở giữa ba ba cùng ca ca loay hoay cúi người, quỳ xuống chiếc giường mềm mại, cái mông vênh cao lại hồng hào mê hoặc người khác, dâm dăng ở trước mặt 2 người đàn ông lắc lư: “Mau vào trong Ngưng Nhi, tiểu huyết muốn ăn thịt heo lớn. . .”

Bàn tay to lớn hung hăng đánh xuống, cái mông vốn trắng hồng càng trở nên đỏ ửng: “Tao hóa, nâng mông lên! Lại cầu xin ta.”

Âu Dương Ngưng đem cái mông nâng lên cao để cho nam nhân nhìn rõ ràng hoa huyết chỉ có vài sợi âm mao thừa thốt, cửa huyết sưng đỏ, rất nhiều mật dịch chảy ra đều rơi xuống giường: “Ca ca, ca ca tốt của Ngưng Nhi, hoa huyết rất đói, nó muốn ăn côn thịt của ca ca ... Mau hung hăng làm Ngưng Nhu ... A”

Cự đại côn thịt mạnh mẽ chen vào huyết động, nơi đỏ nhò như thế lại bị hấn cường ngạnh tiến vào, cảm giác ấm nóng ướt át làm cho hấn hấn không thể làm chết tiểu dâm ô dưới thân!”Lăng hăng! Người là đúng là tiểu cầu một ngày không có nam nhân làm người người liền không chịu được. Làm chết người. Ai bảo người dâm dăng như vậy.”

Một đôi tay to lớn nắm lấy hai cánh mông mềm mại, da thịt phần hồng lộ dưới bàn tay nam nhân, cánh mông bị hung hăng tách về hai bên lộ ra cúc hoa hồng hào.

“Bảo bối, ngừng đầu.” Cô gái nhỏ bị làm cho vô cùng thoải mái, nghe vậy liền ngừng đầu nhìn khuôn mặt tươi cười của của ba ba.

Bàn tay to lớn mon trón trên đôi môi cô gái nhỏ, có xu hướng mở ra hai cánh môi, ngón trỏ tiến vào thăm dò lại mon trón lấy đầu lưỡi nhỏ: “Liếm.”

“Ngô...” Ngậm miệng lại, đem ngón tay nam nhân găt gao mút lấy, đầu lưỡi trong miệng quấn lấy ngón tay cao thấp liếm lấy, hai má nhỏ nhắn hóp vào. Theo ngón tay Âu Dương Lôi di chuyển, cái đầu nhỏ nhắn cũng đi chuyển qua lại trước sau khiến cho ngón tay ra vào trong miệng bé.

“Bảo bối, ba ba chưa thấy qua nữ nhân nào dâm dăng như con.” Bản thân hấn 16 tuổi đã bắt đầu quan hệ nam nữ, từ đó phóng túng không kiềm chế. Hấn đã từng thấy qua rất nhiều nữ nhân vì lấy lòng hấn mà bày ra bộ dạng quyến rũ, thèm khát nhưng hấn lại không cảm thấy thú vị. Đối diện với cô gái nhỏ là con gái ruột của mình, cô gái nhỏ vừa thuần khiết lại dâm dăng. Hai loại khí tức bất đồng ý lại làm cho hấn yêu trong điên cuồng.

Một bên trêu đùa cái miệng nhỏ nhắn của cục cưng, một bên nhìn đứa con trai đang hưởng thụ thân thể cục cưng. Đây thực sự là lần đầu tiên của hấn. Nhưng bởi vì mấy năm qua côn thịt của hấn cùng tay chân, miệng của cục cưng thân mật giao tiếp nhiều lắm nên Âu Dương Hiền mới không giống như xử nam lần đầu yêu mà mau chóng tiết ra. Ngược lại, bởi vì cuối cùng cũng được tiến vào bên trong bảo bối, tiểu huynh đệ của hấn càng hưng phấn, triển miên càng mãnh liệt.

Âu Dương Lôi rút ra ngón tay, dứt khoát đem nam căn đưa đến bên miệng cô gái nhỏ: “Cục cưng, ăn nó.”

Một đêm đó, Âu Dương Ngưng bị ba ba cùng ca ca giữ lấy rất nhiều lần, may mắn còn có tác dụng của xuân dược nếu không cơ thể nhỏ nhỏ chỉ sợ không thể chịu đựng được.

Mãi đến tận 2 giờ sáng, hai người đàn ông cuối cùng cũng tận hưng, trong ngực họ tiểu đồng tay đã sớm chìm trong cao triều hôn mê từ bao giờ.

Hai người đàn ông một trái một phải âu yếm vuốt ve bảo bối trong lòng rồi cũng dần dần chìm vào trong giấc ngủ.

Tác giả: Cuối cùng cũng *phá*. Mọi người thấy H được không? Cá nhân ta thấy nó rất được. Ta thực sự cần giao lao a....

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thực Ngoan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Nghe lén

Âu Dương Ngưng ngủ một giấc cho đến khi mặt trời ngày hôm sau cũng đã lặn. Khi tỉnh lại trên giường lớn chỉ còn lại mình bé.

Cả người sạch sẽ, cảm giác thoải mái dễ chịu. Hạ thân truyền đến cảm giác mát mẻ, lạnh lạnh vô cùng dễ chịu. Chắc là bọn họ sau khi tắm cho nàng đã thoa được lên nơi đó.

Trên ngực phủ đầy ấn kí màu hồng, đầu vú bởi vì bị cắn xé trong thời gian dài mà có chút sưng đỏ, hạ thân cũng có chút khó chịu. Âu Dương Ngưng bỏ qua nội y đã được chuẩn bị sẵn mà mặc vào váy ngủ bằng tơ tằm mềm mại, đặt chân xuống tắm thăm màu trắng mềm mại.

Chân có chút vô lực, bé bám vào tường, khó khăn di chuyển ra phía cửa.

Cuối hành lang là thư phòng với cánh cửa khép hờ, bên trong truyền ra âm thanh nói chuyện đứt quãng.

Chân trần dẫm lên tấm thảm mềm mại, di chuyển rất nhẹ nhàng, bé ý định đi ra hù dọa ba ba cùng ca ca.

Vừa đi đến cửa, tiếng nói dễ nghe của ca ca đã truyền đến: “Ba, ta không hối hận. Nhưng sau khi Ngung Nhi trưởng thành, bé biết được chuyện chúng ta ở chung một chỗ thật sự không bình thường. Cục cưng sẽ nghĩ như thế nào đây? Cha cùng nữ nhi, ca ca cùng em gái ở chung một chỗ, bé có thể chấp nhận sao?”

Âu Dương Ngung sùng sốt, cố gắng nghe bọn họ nói chuyện.

Âu Dương Lôi thật lâu không có trả lời, sau đó hần như thì thầm, thấp giọng nói: “Hiên, ta yêu cục cưng. Từ khi cục cưng còn rất nhỏ ta đã biết, ta chỉ biết ta muốn bảo bối của chúng ta. Ta sẽ bảo vệ bé, làm cho bé tiếp nhận chúng ta. Ta không thể để bảo bối hận ta, cũng không thể để bé rời xa ta, ta nhất định sẽ chết nếu bé làm thế.” Tinh linh bé nhỏ kia là báu vật quan trọng nhất của đời hần, hần làm sao có khả năng buông tay đây.

Âu Dương Hiên cười khổ: “Con không như vậy sao. Nhưng con chỉ sợ, cục cưng rồi sẽ lớn lên, sẽ chú ý, sẽ biết tất cả, nếu bé” Nếu cục cưng chán ghét bọn họ, cảm thấy bọn họ thật đáng ghét, thậm chí muốn rời xa bọn họ, hần thực sự không dám tưởng tượng tới điều đó.

Âu Dương Ngung nhìn qua khe cửa, thấy ba ba đi đến trước mặt ca ca, thân thể cường tráng chắn trước mặt hần, lấy tay đè lên vai con trai mình, trầm thấp nói: “Hiên! Không có nếu như. Ngung Nhi 14 tuổi, ta cũng 14 năm không chạm qua nữ nhân khác, người càng chưa từng ôm qua nữ nhân nào khác, như vậy đối với chúng ta không phải nặng thì không thể. Sao chúng ta có thể để xuất hiện cái gọi là “nếu như” kia.”

Âu Dương Ngung yên lặng nghe bọn họ nói chuyện. Hóa ra bọn họ vẫn coi nàng là tiểu hài tử. Bé đã 14 tuổi rồi, đã biết rằng phụ tử, huynh muội không thể xây quan hệ như bọn họ.

Nhưng bé thực sự thích ba ba cùng ca ca đối với bé như vậy, nếu như bọn họ thực sự chỉ quan tâm bé như những ba ba cùng ca ca bình thường khác, không có bất kì tình cảm nào khác, chỉ sợ bé cũng phát điên mất.

Người khác nhìn vào thế nào bé không liên quan, bé cũng giống như bọn họ, tuyệt đối không thể mất đi đối phương.

Bé không chút do dự đẩy cửa vào, vừa vặn chứng kiến bi thương không kịp che dấu của ba ba cùng ca ca. Âu Dương Ngung cảm thấy trong nháy mắt tim như thắt lại, hai nam nhân này rút cục mang theo bao nhiêu áp lực để yêu bé đây.

“Ngung Nhi...” Âu Dương Lôi có chút sợ hãi nhìn cô gái nhỏ vừa mới bước vào.

“Con... con cái gì cũng đều nghe được rồi.”

Âu Dương Lôi bước 2 bước liền đến trước mặt con gái, dùng hai tay bưng lấy mặt bé, âm lãnh nói: “Đúng, chúng ta loạn luân, trái với luân lý, đạo đức, sẽ bị cả xã hội khinh thường. Nhưng là Ngung Nhi, ta yêu người, ta cả đời chỉ cần người, vĩnh viễn đừng nghĩ đến việc rời ra ta đi. Cho dù đem cả đời cho người ta cũng không hối tiếc.. Ngó...”

Âu Dương Ngung thế nhưng lại kiễng chân hôn lên đôi môi lãnh lẽo của ba ba, nụ hôn không mang theo dục vọng nào lại giúp bình ổn nội tâm điên cuồng của nam nhân.

Bàn tay nhỏ bé giữ chặt lấy tay ba ba dán lên lồng ngực mình: “Ba ba có cảm nhận được không? Ngung Nhi cũng yêu các người. Ngung Nhi đã trưởng thành, đã biết mình muốn gì. Ngung Nhi muốn cùng ba ba và ca ca ở cùng một chỗ cả đời.”

Toàn thân Âu Dương Lôi chấn động, nội tâm hần điên cuồng vui mừng. Những lời hần đã nói kia cũng không phải từ đáy lòng, có lẽ để an ủi Hiên, có lẽ cũng để lừa gạt chính bản thân hần.

Hôm nay, mấy câu của cục cưng đã đem hần từ vực thẳm kéo lại.

Loạn luân thì sao? Chỉ cần cục cưng thương hần, hần có kiên trì cũng dừng khi lại có năng lực bảo vệ bé, không để bé chịu bất kì tổn thương gì. Huống hồ còn có đứa con thiên tài cùng hần thương bé, tự nguyện dùng tính mạng bảo vệ bảo bối của bọn họ.

Âu Dương Hiên kích động nhìn cha liều mạng đem Ngung Nhi ôm vào trong ngực, giống như ôm cả thiên hạ trong lòng, hạnh phúc mà vui vẻ.

“Ngó... bảo bối không có mặc nội khó.” Không khí tình cảm cùng ấm áp thoáng cái bị phá hỏng. Âu Dương Lôi vuốt ve cơ thể của cô gái nhỏ, đem đùi ma sát vào hạ thể bé liền phát hiện bên trong không có vật gì che chắn.

Âu Dương Hiên kịp thời túm lấy em gái, ôm bé vào lòng: “Không cho đụng vào bảo bối, bé hôm qua mới phá thân.”

Âu Dương Lôi khinh thường hừ lạnh: “Người nghĩ người sao với ta nhẹ nhàng hơn sao?”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thực Ngoan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Tiểu công chúa ghen tuông (Thượng)

Sau đêm đầu tiên, ba ba cùng ca ca không chạm vào vào bé nữa, suốt một tuần liền, bọn họ cứ như vậy mà đi ngủ. Bởi vì đối với trường học xin nghỉ phép lại được ba ba cùng ca ca chăm sóc, cơ thể bé khôi phục rất nhanh, gương mặt ngày càng hồng nhuận.

Sau một thời gian nghỉ ngơi bình phục, Âu Dương Ngưng lại vui vẻ đến trường.

Vừa bước vào lớp học, lớp trưởng liền nói với bé, chủ nhiệm đang tìm bé, bảo bé đến văn phòng gặp.

Lão sư chủ nhiệm lớp bé là giáo viên dạy Tiếng Anh tên là Chu Tĩnh Mỹ, người cũng như tên, ôn nhu lại xinh đẹp, năm nay 28 tuổi, thoát nhìn toát lên vẻ trưởng thành lại quyến rũ, đáng người mà quý trước lời sau vênh, đôi chân thon dài, giày cao gót xinh đẹp. Vị này cơ hồ là đối tượng ảo tưởng mê đắm của tất cả nam giáo sư và nam sinh trong trường.

Lão sư thân mật kéo tay Âu Dương Ngưng, quan tâm nói: “Cơ thể đã khá hơn chút nào chưa? Hai ngày trước ba con đến trường xin phép cho con nghỉ, nói là con bị cảm nặng, lão sư rất lo lắng.”

Âu Dương Ngưng nhìn bộ ngực vừa cao vừa thẳng của lão sư, ảo não nghĩ không biết sau này bé có thể có bộ ngực như vậy không? Nếu có, nhất định ba ba cùng ca ca mỗi ngày nhất định dúi mặt vào nó, ăn nụ hoa trước ngực bé.

Ai ngờ suy nghĩ của vị lão sư trước mặt bé cùng bé có chút tương đồng.

Hôm đó, ba ba của Âu Dương Ngưng lái xe đến trường xin phép cho bé nghỉ học. Người đàn ông anh tuấn lại lãnh khốc, dáng người thon dài cao lớn, một thân quần áo nhãn hiệu Armani càng làm nổi bật khí thế bức người của hắn. Hắn tùy ý đứng đó, cứ như vậy lễ phép mà lãnh đạm cũng cô ta nói chuyện, mà tâm tư của cô ta theo giọng nói của hắn càng ngày càng bay xa.

Không biết người nam nhân này ở trên giường có phải hay không cũng lãnh khốc như vậy, hay là như mãnh thú hung hăng giữ lấy nữ nhân dưới thân.

Sau khi hắn đi, Chu Tĩnh Mỹ không thể chờ đợi được nữa mà mở ra tư liệu về Âu Dương Ngưng: Cha, Âu Dương Lô, 38 tuổi, chủ tịch tập đoàn Âu Dương. Mẹ, Bạch Thư Di, đã qua đời. Anh trai, Âu Dương Hiên, 18 tuổi, sinh viên năm thứ 2 đại học, người thừa kế tập đoàn Âu Dương và xí nghiệp Bạch Thị.

Trời ạ! Hắn chính là Âu Dương Lô.

Cô ta không khỏi mừng thầm, con gái của Âu Dương Lô ở trong lớp của mình là một ưu thế lớn như thế nào a.

Âm thanh nữ tử càng thêm ôn hòa: “Âu Dương đồng học, con hình như đã lỡ mất rất nhiều bài học. Hơn nữa tiếng Anh của con gần đây cũng không được tốt lắm, nếu không cuối tuần này lão sư bỏ túc cho con được không?”

Âu Dương Ngưng nghĩ nghĩ, bình thường đều là ca ca kèm bé học nhưng mấy hôm nay ca ca bị ba ba phái sang Mỹ làm việc, không biết khi nào mới trở về.

Bé vui vẻ hướng Chu mỹ nhân cảm ơn: “Cảm ơn lão sư, chúng ta cuối tuần có thể gặp mặt ở nơi nào.”

Nữ nhân đề xuống kích động, dịu dàng nói: “Gặp ở nhà con a, thân thể con không khỏe, không thể chạy khắp nơi, lão sư có thể lái xe qua đó.”

Âu Dương Ngưng do dự, ba ba ngay cả người giúp việc cũng không thuê, trong nhà chỉ có người giúp việc theo giờ, hắn không thích có người lạ đi tới đi lui trong nhà: “Nhưng là... ba ba không cho phép con cùng ca ca dẫn người về nhà... để con hỏi một chút ba ba..”

“Được, con cứ dùng điện thoại của lão sư.”

Tiếp nhận điện thoại, quen thuộc nhấn số của Âu Dương Lô, chỉ một chốc điện thoại liền được tiếp, giọng nói lạnh lùng vang lên: “Ai vậy?”

“Ba ba, là con nha, con có việc muốn hỏi.”

Âm thanh đáng yêu của con gái vừa truyền đến, tay Âu Dương Ngưng liền vung lên, cả phòng họp liền im lặng.

“Ngô, ba ba... con lỡ rất nhiều buổi học, lão sư nói muốn giúp con bỏ túc, có thể để lão sư đến nhà chúng ta được không?”

Âu Dương Lô nhú mày, hắn không thích có người lạ tiến vào nhà của bọn hắn. Hơn nữa, hắn cảm thấy con gái nhà mình cũng không cần phải học nhiều như vậy, để bé đến trường chẳng qua muốn bé giống như những bé gái bình thường mà lớn lên, lại tiếp thu một chút kiến thức về bên ngoài. Hắn có thể không cần bé học tập tốt, có Âu Dương Hiên thiên tài là đủ rồi. Hơn nữa, để bé mệt mỏi, lòng hắn cũng đau.

Nhưng là đối với yêu cầu của bảo bối, hắn gần đây không thể cự tuyệt: “Được..”

“A, ba ba tốt nhất.” Đối với điện thoại hôn mạnh một cái sau đó mới tắt máy trả cho lão sư. Hồn nhiên không biết rằng bé cứ như vậy để lộ số điện thoại cá nhân của ba ba.

Nghe được âm thanh vui vẻ của bảo bối, Âu Dương Lô ôn nhu cười. Sau đó, hắn cắt điện thoại, nụ cười liền thu lại, lạnh lùng nói: “Tiếp tục!”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thực Ngoan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Tiểu công chúa ghen tuông (Trung)

Edit: Linh Linh

Thời tiết thứ 7 rất đẹp, Chu Tĩnh Mỹ trang điểm cho gương mặt xinh đẹp của mình. Buổi chiều hôm trước, cô ta còn cố ý đi cửa hàng còn tiêu mất 2 tháng tiền lương để mua mẫu quần áo mới nhất của Channel quý này.

Bất quá khi nghĩ đến thân phận cùng tiền tài của nam nhân sắp tới tay kia cô ta lại nghĩ khoản đầu tư này đáng giá.

Sau khi cho xe tiến đến trước biệt thự Âu Dương Gia, Chu Tĩnh Mỹ còn đối với gương chiếu hậu chỉnh sửa lại tóc, còn nở một nụ cười quyến rũ mới mở cửa bước xuống xe.

Ấn xuống chuông cửa, không lâu sau cửa lớn liền mở ra. Tóc Âu Dương Lô có chút hỗn độn, đôi mắt thủy chung mang theo sự sắc bén mạnh mẽ, hai chân thon dài tùy ý khoác lên một chiếc quần Tây màu trắng, áo sơ mi đen chỉ cài hai nút, hơn phân nửa bộ ngực lộ ra, gọi cảm đến mức điên cuồng.

“Cô là lão sư của Ngưng Nhi?” Âm thanh lạnh lùng đem nữ nhân có chút ngây ngốc trước mắt kéo về thực tại.

“Đúng vậy, Âu Dương tiên sinh, xin chào, tôi là Chu Tĩnh Mỹ.” Muốn bù lại khoảnh khắc thất thố của bản thân, cô ta lấy lại bình tĩnh giới thiệu thật tốt.

“Vào đi.” Tùy ý chỉ chỉ vào bộ sofa nhập khẩu nằm ở giữa phòng khách, thanh âm Âu Dương Lô vẫn như cũ bình thản, không chút rối loạn: “Ngồi. Ngưng Nhi vừa dậy ta đi xem con bé.”

“Tốt, để con bé từ từ thu thập, không cần quan tâm đến tôi.” Nàng tốt bụng thiện ý nói, mong muốn để lại cho hắn ấn tượng tốt nhất.

Âu Dương Lô cái gì cũng không đáp lại, xoay người đi lên lầu.

Đi vào trong phòng của chính mình, trên chiếc giường lớn màu trắng, cô gái xinh đẹp còn đang ngủ say. Mang theo tình yêu say đắm hôn lên cái trán tròn bong của cô gái nhỏ, nhìn cho đến khi lông mi cô bé chớp động, chậm rãi mở ra đôi mắt to còn mê mang.

“Ba ba... mấy giờ rồi?” Ôm lấy cánh tay ba ba làm nũng cọt cọt.

“Vừa mới qua 9 giờ.” Sờ sờ quả đào đáng yêu trên ngực bé, thanh âm khàn khàn: “Tối hôm qua có phải mệt lắm không?”

“Àn... đều tại ba ba hết.” Vừa dứt lời cô gái nhỏ dường như mới nhận ra một việc: “Cái gì? Con hẹn lão sư 9 giờ bắt đầu học bổ túc.” Nói xong liền vội vàng mặc quần áo lên người.

Âu Dương Lô bật cười nhìn con gái 1 khắc trước vẫn còn làm nũng bây giờ lại sinh long hoạt hổ như vậy: “Không sao. Cô ta còn chưa đến, con chậm rãi thu thập, ba ba đi làm bữa sáng.”

“Thật vậy chẳng? Thật tốt qua... Ba ba ôm Ngưng Nhi đi phòng tắm đi.” Biết được lão sư còn chưa đến, bé cũng không vội vàng, mở ra hai tay, mềm mại yêu cầu.

Âu Dương Lô cả người đều căng lên, cố gắng kìm nén bản thân, thờ dãi, ôm cô gái nhỏ vào phòng tắm.

Âu Dương Ngưng nửa mặt đi ra thì Âu Dương Lô đã ở trước giường dọn ra mấy món ăn nhỏ làm bữa sáng. Âu Dương Ngưng vui vẻ nhào vào lòng ba ba, cái miệng nhỏ liền bắt đầu xử lý mấy con tôm, thỉnh thoảng bé cũng đem thức ăn tiến vào miệng nam nhân bên cạnh.

Một lớn một nhỏ cứ như vậy ngọt ngào ăn hết bữa sáng. Âu Dương Lô nhìn cô bé con đang vui vẻ đột nhiên cười xấu xa nói: “Bảo bối, kì thật...”

Nghi hoặc nhìn nam nhân đang cười đến xảo quyết: “Sao ạ?”

“Kì thật giáo viên của con đã đến từ 1 giờ trước rồi.” Hắn giống như ác ma, tà ác tuyên bố sự thật.

Âu Dương Ngưng gương mặt lập tức cứng lại, thiếu chút nữa liền khóc: “Ba ba, sao người có thể làm như vậy.”

“Không có việc gì, để cho cô ta chờ một chút cũng sẽ không mất miếng thịt nào, nhưng bảo bối đôi bụng ba ba sẽ đau lòng.”

Không để ý đến ba ba vô lại, Âu Dương Ngưng đẩy hắn ra, nhanh chóng mở tủ quần áo, rất nhanh liền đổi xong y phục.

Nhanh chóng chạy xuống lầu, nhìn thân ảnh trên ghế sofa, Âu Dương Ngưng áy náy nói: “Thực xin lỗi, lão sư, con ngủ quên...”

Chu Tinh Mỹ thực sự đã đợi đến mất kiên nhẫn nhưng vì có thể lưu lại ấn tượng hiền lành trong lòng cha con bọn họ liền nhin xuống, gương mặt nở nụ cười ngọt ngào: “Đừng lo, con còn nhỏ, ngủ quên là chuyện bình thường. Chúng ta bắt đầu thôi.”

Tối gần trưa, cửa thư phòng Âu Dương Lôi liền có tiếng gõ cửa: “Âu Dương tiên sinh, tôi có thể đi vào không?”

Nam nhân ngồi trước vì tinh ánh mắt bỗng lạnh băng. Hừ, cuối cùng cũng nhin không được sao?

“Vào đi.”

Lấy được sự đồng ý của nam nhân, Chu Tinh Mỹ cẩn thận bước vào nhưng lại không làm mất vẻ ưu nhã nhưng nam nhân kia lại cố tình không ngẩng đầu lên.

“Âu Dương tiên sinh, tôi muốn cùng tiên sinh thảo luận về chuyện của Ngưng Nhi.”

Con mắt nam nhân cuối cùng cũng rời máy tính, quan sát nữ nhân ưu nhã lại thành thực trước mặt, khóe miệng cong lên dẫn ra một loại ý tứ không rõ ràng: “Chuyện gì của Ngưng Nhi?”

Chu Tinh Mỹ nhìn ran am nhân này không thích vòng vo liền đi thẳng vào chủ đề: “Có thể nhìn ra anh rất thương con bé, nhưng đứa nhỏ như thế vẫn cần mẹ chiều chuộng, trên nhiều phương diện người cha vẫn không thể thay thế cho người mẹ. Anh có nghĩ vậy không?”

Âu Dương Lôi sờ sờ cái cằm, nghĩ đến mấy chuyện mà con gái cần mẹ, đến nguyệt sự cũng là hân và Hiền dạy con bé, có cái gì bọn hân không thể làm được. Có vẻ như chính con bé cũng không cần mẹ.

Chứng kiến nam nhân trước mặt đắm chiêu giống như đang tự hỏi, nữ nhân cao hứng, tiếp tục nói: “Em rất yêu mến Ngưng Nhi, đứa bé này rất nhu thuận nghe lời, hơn nữa trong nhà lại luôn thúc giục em kết hôn, lần trước em gặp anh liền rất thích anh...”

Nam nhân nhìn Chu mỹ nhân tà ác cười: “Cho nên...?”

Nữ nhân dù sao da mặt cũng mng, nói đến vậy đã là cực hạn của cô ta, cô ta không nói được nữa, chỉ bước nhanh đến trước mặt Âu Dương Lôi.

Xoay người một cái liền đặt mông lên đùi nam nhân, bàn tay mảnh khảnh nhỏ bé vuốt xe môi nam nhân, âm thanh nỉ hoặc nói: “Lôi...”

Âu Dương Lôi vẫn không nhúc nhích, lười nhác tựa vào ghế, ngón tay gãi nhẹ lên thành ghế, băng quơ nói: “Tiếp tục...”

Phảng phất như nhận được thánh chỉ, nữ nhân lá gan liền to lên, cách áo sơ mi chính ác tìm được nụ hoa nam nhân mà ngậm lấy.

Đúng lúc này

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thực Ngoan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tiểu công chúa ghen tuông (Hạ)

“Phanh.” Cửa phòng mạnh mẽ bị mở ra, toàn thân cô gái nhỏ như phát hỏa, hung dữ nhìn chòng chọc vào ba ba. Lúc lão sư gần đi, đôi mắt phát ra tia sáng lấp lánh giống như ba ba nhìn bé lúc đó. Nghĩ như thế bé liền đi sau cô giáo, không ngờ là...

Hơn nữa hân nói cái gì, tiếp tục?

Lúc này, Chu mỹ nhân cảm thấy Âu Dương Lôi đã chấp nhận mình rồi nên từ đùi nam nhân, đi đến trước mặt Âu Dương Ngưng: “Ngưng Nhi không phải rất yêu mến lão sư sao? Sau này để lão sư làm mẹ Ngưng Nhi được không? Lão sư sẽ rất thương Ngưng Nhi.”

Âu Dương Ngưng tuổi còn nhỏ lại đơn thuần hoạt bát, còn thích làm nũng nhưng bất kể thế nào vẫn không ai có thể trêu vào Âu Dương đại tiểu thư.

Âu Dương Ngưng lạnh lùng nhìn nữ nhân mang tâm địa xảo trá trước mặt trong miệng lại phát ra từ ngữ cùng tuổi của mình không thích hợp: “Ngưng Nhi là người có thể gọi sao? Lão vu bà.”

Chu mỹ nhân vốn đang tươi cười sáng lạn trong nháy mắt cứng đờ, cô ta quay đầu, ánh mắt ủy khuất nhìn nam nhân vẫn đang ngồi im như cũ: “Lôi...”

Âu Dương Lôi nhìn cô bé nhà mình ghen tuông thì vui vẻ vô cùng. Tuy rằng hân ta thực sự rất chán ghét người phụ nữ kia ngồi trên đùi hân, thật khiến hân muốn đẩy cô ta ra. Nhưng vì muốn cho bảo bối biết người phụ nữ này không phải tự dung tốt bụng tới dạy dỗ cho bé mà là tới nhà bé câu dẫn nam

nhân, như thế bảo bối nhà hấn mới hấp thu giáo dục lần sau không thể tùy tiện dẫn phụ nữ không liên quan về nhà.

Thấy khuôn mặt tươi cười của ba ba, Âu Dương Ngưng giận dữ đánh tới, hét: “Âu Dương Lôi!!!”

Trời, bảo bối thực sự tức giận rồi, Âu Dương Lôi vội vàng đứng lên, đi qua ôm cô gái nhỏ vào lòng: “Bảo bối, đừng giận, ba ba sai rồi...”

Nghe vậy, Âu Dương Ngưng chẳng những không nguôi giận, ngược lại càng tức giận hơn. Ngón tay nhỏ chỉ vào nữ nhân bên cạnh, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Mau bảo cô ta cút đi.”

Chu Tinh Mỹ khiếp sợ nhìn nha đầu đang kiêu ngạo trong lòng ba ba kia: “Ngưng Nhi, ta là lão sư của con, con không thể nói chuyện với ta như thế.”

“Hừ. Ta còn là đại tiểu thư của Âu Dương tập đoàn. Con gái duy nhất của Âu Dương Lôi. Ta muốn mặt trăng hấn cũng hái xuống cho ta.” Nói xong còn quay lại nhìn nam nhân đang nén cười, hung dữ nói: “Có đúng không?”

Âu Dương Lôi có chút nghiêm túc gật đầu nói: “Công chúa muốn mặt trăng? Ba ba lập tức đi lấy xuống được không?”

“Hừ.” Âu Dương Ngưng lập tức đẩy ba ba ra, trước khi chạy đi còn đập mạnh hấn một cái. Chỉ chốc lát sau hấn nghe thấy tiếng cửa trên lầu bị đập mạnh một cái.

Tiểu bảo bối của hấn ham muốn chiếm giữ thật mạnh, bộ dạng ghen tuông thật đáng yêu.

Chu Tinh Mỹ cho rằng cái câu “Tiếp tục” của Âu Dương Lôi là đã cho nàng sự đồng ý, lúc này lại nhìn thấy Âu Dương Ngưng rời đi cô ta nhin xuống tức giận, rộng lượng đối với Âu Dương Lôi nói: “Ta không sao, trẻ con tính tình vốn là như thế, anh xem hiện giờ con bé thực sự cần người dạy nó ôn nhu hiểu lễ...”

Âu Dương Lôi âm thanh bỗng lạnh như băng: “A? Cô cảm thấy con gái ta không ôn nhu, không hiểu lễ?”

Chu Tinh Mỹ biết mình có chút lỗ lời, vội vàng đi tới nắm lấy cánh tay nam nhân: “Em không có ý đó.”

Nam nhân chán ghét nhìn cô ta, không khách khí vung tay thoát khỏi bàn tay cô ta. Cô ta chân không vững lập tức ngã nhào trên mặt đất, hình tượng gì đó đều mất hết.

Âu Dương Lôi nhìn người phụ nữ trên mặt đất, âm lãnh nói: “Ngươi cho rằng ngươi là cái gì lại có thể xứng để tiến vào Âu Dương gia? Còn vọng tưởng trở thành mẹ của Ngưng Nhi? Thừa dịp tâm trạng ta đang tốt, mau biến khỏi trường của Ngưng Nhi, đừng để ta ra tay! Nếu như để ta ra tay, thân bại danh liệt gì đó cũng là chuyện bình thường.”

Cô ta cuối cùng cũng thực sự sợ hãi, nam nhân này có thực lực để nói mạnh mẽ như vậy, ánh mắt của hấn làm cho cô ta thật sâu tin rằng hấn ta thật sự sẽ làm thế.

Nhìn người phụ nữ kia lao đảo rồi đi, Âu Dương Lôi nghĩ đến tiểu đồng tây nhà mình còn đang tức giận, khoe miệng không nhịn được nâng lên. Tiểu bảo bối của hấn ghen... Sau này nhất định phải khoe khoang với Hiên mới được.

Mở cửa ra, trong phòng quả nhiên là một mảnh hỗn độn. Bảo bối không chỉ đơn giản là tức giận a. Ở nhà có mình cùng Hiên sủng bé, chiều chuộng bé; ra ngoài mọi người đều biết cô gái nhỏ này là Âu Dương đại tiểu thư nào có ai dám chọc đến bé. Chính bởi vì thế bảo bối nhà hấn càng không thể chịu nổi nửa điểm ủy khuất. Tiểu đồng tây một khi lửa giận nổi lên, phá sạch mọi thứ đều là chuyện bình thường.

Âu Dương Lôi nhìn cô gái nhỏ nằm ngửa ở trên giường, dùng chăn che kín đầu, cảm thấy một mảnh ôn hòa. Làm hư bé thì sao? Bọn họ có khả năng bảo hộ bảo bối của bọn họ cả đời vô lo, chỉ cần bé thích, cho dù bé muốn phóng hỏa giết người bọn họ cũng đứng bên cạnh bảo hộ, tuyệt không ngăn cản nửa câu. Cho nên bọn họ biết trong nhà không cần thêm một người phụ nữ nữa, càng đừng nói là một người mẹ. Bé có bọn họ... là đủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thực Ngoan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Dùng miệng mang tới khoái hoạt

Edit: Linh Linh

Tránh đi đóng lộn xộn trên mặt đất, Âu Dương Lôi đi lên giường, nằm xuống bên cạnh cô gái nhỏ.

Ài, bảo bối tức giận, chính mình lại đau lòng.

“Bảo bối, ba ba sai rồi, ba ba chỉ muốn xem bộ dạng ghen của con thôi... Hơn nữa ba ba là cố tình để cho cô ta làm như vậy sau đó mới hung hăng đả kích cô ta khiến cho cô ta hiểu rõ bảo bối của chúng ta là tất cả của ba ban... Bảo bối đừng tức giận nữa. Ba ba liếm huyết huyết cho con nhé. Con

không phải thích thích nhất sao?

Vốn con thú nhỏ ở trên giường không nhúc nhích nhưng lại nghe thấy chữ “liếm” này, đột nhiên hátt chần ra ngồi dậy

“Ngươi lại để cho cô ta liếm ngươi đầu vú, con để cô ta đặt móng ngồi lên đùi... Người là tên khốn kiếp, đại phôi đản (trứng thối).” Vừa mắng, bàn tay nhỏ nắm lại hung hăng đánh lên ngực người đàn ông bên cạnh.

Sợ cô gái nhỏ làm đau bàn tay nhỏ bé của chính mình, nam nhân vội vàng đem chúng nắm trong lòng bàn tay, ôn nhu dỗ dành: “Láu lỉnh, không phải vẫn cách quần áo sao? Cái cô ta chạm vào chỉ là vài vóc linh tinh thôi. Hơn nữa, cô ta đụng ba ba một cái ba ba đã muốn chảy ra.”

“Ngươi mau đem quần áo cởi hết ra cho ta.” Tiểu công chúa vẫn tức giận ra lệnh.

Trong mắt nam nhân lóe lên một tia tà ác, nghe lời mà cởi ra áo sơ mi cùng quần dài. Cô gái nhỏ không khách khí đem hai kiện quần áo mà nhà binh thường phải mất mấy tháng tiền lương mới mua được ném vào thùng rác.

Lòng ngực nóng như lửa của nam nhân dựa tới, đại thủ ôm lấy vòng eo mảnh khảnh của cô gái nhỏ: “Bảo bối, còn chưa hết giận sao? Phạt ba ba hầu hạ công chúa nhé?”

Âu Dương Ngưng hừ lạnh một tiếng, coi như đó là câu trả lời.

Kéo ra áo cùng quần ngủ của bảo bối, một thân thể trần trụi tươi mới hiện ra trước mặt hắn, da thịt trắng nõn là kiệt tác mà hắn cùng Hiên trường kì đem tinh dịch về loạn lại dứt cho bảo bối nhà bọn hắn, ngực bảo bối nhà bọn họ so với tuổi lớn hơn nhiều cũng là do bọn họ trường kì vuốt ve. Nơi tư mật của bảo bối nhỏ nhắn, trắng nõn lại đáng yêu. Vài sợi lông bị hắn cạo sạch sẽ. Từ chi mảnh khảnh thon dài lấm lấm hắn nhớ lại cảm xúc mất hồn mỗi lần chúng quần trên lưng hắn. Đem cô gái nhỏ đặt lên giường, đại thủ tách ra hai chân bé, tiểu huyết phần hồng bị hắn nhìn không sót cái gì.

Nơi tư mật non nớt của cô gái nhỏ đem nam nhân hăm sâu vào dục vọng, hắn dùng tay đem hai cánh hoa non nớt tách ra, để lộ ra động huyết nhỏ hồng hào. Nhỏ như vậy làm cho hắn đều nghĩ ngón tay hắn sợ rằng cũng không vừa. Trên thực tế, nơi đó lại có thể chịu được dục vọng to lớn của hắn cùng Hiên cường thế chen vào, không thể không nói bảo bối nhà bọn hắn chính tạo hóa luôn tìm bất mãn trời sinh.

Đầu lưỡi Âu Dương Lôi dùng đầu lưỡi liếm nhẹ nơi mềm mại, khiến cho cô gái nhỏ run rẩy một trận rồi đầu lưỡi mới đi đến chân trâu mẫn cảm liếm lấy rồi mút vào.

Âu Dương Ngưng hoa huyết bắt đầu ướt át, đầu lưỡi Âu Dương Lôi cũng thuận thế chen vào khe huyết, cường chế chen vào hoa huyết dâm dăng.

Cô gái nhỏ kêu thảm một tiếng: “A...Đầu lưỡi đi vào huyết...huyết...”

Nam nhân cảm giác đầu lưỡi bị ép lấy, cảm giác được cô gái nhỏ đang chìm trong khoái cảm, lưỡi hắn bắt đầu đảo loạn.

Âu Dương Ngưng bị liếm đến lâm vào cao trào: “A...tiết...tiết...” Thân thể nho nhỏ điên cuồng đong đưa, phát tiết ra khoái cảm.

Đợi cô gái nhỏ từ trong khoái cảm tỉnh lại, Âu Dương Lôi mới rút ra đầu lưỡi, hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của bé, đem chất lỏng trong miệng mình đưa vào trong miệng bé: “Bảo bối, mau nếm thử mật dịch mà ba ba thích nhất.”

“Ngô...ân...” Dục vọng của Âu Dương Ngưng lại xông đến, đối với thân thể trường kì bị điều giáo mà nói, cao trào một lần là không đủ.

“Bảo bối, con biết không? Hoa huyết của con thật xinh đẹp, hồng hồng đem đầu lưỡi ba ba một mực mút lấy khôn tha, thời điểm cao trào run rẩy đến lợi hại, chảy ra thật nhiều dâm dịch cho ba ba uống.” Âu Dương Lôi nhìn gương mặt đỏ ửng sau cao trào của cô gái nhỏ, dâm tà nói.

“Ba ba rút cục là ái Ngưng Nhi hay là ái Ngưng Nhi tiểu huyết đây?” Bé nháy đôi mắt to hỏi.

“Ba ba nếu không phải rất yêu Ngưng Nhi thì tại sao lại đi xâm phạm con gái mình chứ? Bảo bối láu lỉnh, trong thâm ba ba yêu nhất là Ngưng Nhi, hạ thân yêu nhất là tiểu huyết nho nhỏ của Ngưng Nhi nha.”

Âu Dương Ngưng thỏa mãn gật đầu nói: “Bổn công chúa cho phép ngươi lại liếm tiểu huyết của ta, làm ta thoải mái liền cho ngươi hưởng thụ tiểu muội muội của ta.”

“Tuân lệnh công chúa điện hạ.”

Thân hình thon dài lần nữa trượt xuống dưới. Âu Dương Lôi há to miệng đem cả nơi tư mật của cô gái nhỏ bao lấy, sau đó lại mạnh mẽ hút vào, đầu lưỡi điên cuồng liếm lấy mềm mại trong miệng.

“A...không! Aaa...Sảng khoái...” Âm hạch bị hung hăng chà đập, hai cánh hoa bị hàm răng cắn xé lấy, bản thân bị chính mình lão ba thân sinh chiếm lấy, lại một lần nữa đạt cao trào. Cô gái nhỏ nắm lấy tóc ba ba, dâm dăng gọi: “Lại hấp... hấp của ta âm hạch... để ta đạt tới cao trào... ba ba dâm dăng... hảo liếm...”

Khi đầu lưỡi một lần nữa tiến vào hoa huyết căng chặt thì Âu Dương Ngưng không chịu nổi nữa, dâm dăng gọi: “Duy trì con, ba ba, dùng cơn thịnh duy trì con...”

Âu Dương Lôi đã đến cực hạn, hạ thể đã cứng rắn vô cùng, nghe vậy, hân nâng người lên, vỗ vỗ bụng cô gái nhỏ: “Lãng lang, mau giống chó cái quỳ xuống.”

Nghe lời nam nhân lập tức quỳ xuống, cái mông tuyết trắng không ngừng lay động: “A... ngô... thật sâu...” Nam nhân từ phía sau đánh sâu vào hoa huyết căng trướng, cô gái nhỏ phóng đặng kêu lên.

Theo sự ra vào mạnh mẽ của nam nhân, tại nơi bộ vị hai người kết hợp phát ra tiếng nước bạch bạch, trong hoa huyết cô gái nhỏ chảy ra một lượng lớn mật dịch làm ướt đầm hết bề mặt ga giường.

“Bảo bối có nghe thấy tiểu huyết đầm đàng của nguoi bị ba ba thao đến kêu lên không?”

Âu Dương Lôi cúi người nắm lấy vai của cô gái nhỏ, hạ thân mãnh liệt đâm vào, âm nang va chạm vào kiêu đồn phát ra tiếng bạch bạch.

Một khi lâm vào trong dục vọng Âu Dương Ngưng liền không biết cái gì gọi là thẹn thùng: “Con gái thích nghe hân kêu, khiến nó liên tục kêu... Ba ba mau nắm lấy núm vú của con... véo núm vú đầm đàng của con...”

Thanh âm cô gái nhỏ rên rỉ làm nam nhân ngày càng điên cuồng, bàn tay liên tục đánh lên cái mông nhỏ cao vút: “Không, ta muốn xem chính nguoi, tự mình dùng tay hung hăng khi dễ cái vú dâm đăng của nguoi.” Nói xong lại dùng tay đánh liên tục vào cái mông đang điên cuồng lắc lư: “A... càng đánh nguoi hoa huyết hấp càng chặt. Thật là cái đứa nhỏ thèm chơi dâm đăng!” Nói xong liền nắm lấy bả vai cô gái nhỏ kéo về trong ngực mình, thân thể cô gái nhỏ về lên một đường cong dâm đăng.

“Tốt lắm, hiện tại tự chơi cái vú của chính mình đi.”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thực Ngoan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Ca ca trở lại

Edit: Linh Linh

“Ngô... ba ba... thoải mái...” Bàn tay nhỏ bé dùng sức nắm lấy nhũ hoa của bản thân, hung hăng véo đầu vú phấn hồng. Dường như đó không còn là một bộ phận trên cơ thể nữa.

Hành động của cô gái nhỏ đánh mạnh vào thị giác của Âu Dương Lôi: “Con tại sao có thể dâm đăng như vậy? Có phải hận không thể mỗi ngày đều bị nam nhân đem lần qua lần lại? Như mong muốn của con, làm chết con, cái tiểu dâm ô này! A, hấp thật chặt...thật thích...”

“A, ba ba, con muốn đến... Tiểu tao hóa muốn đến...”

Âu Dương Lôi buông bỏ kiểm chế trên người cô gái nhỏ, đem thân kề vào sát thân hình nhỏ bé bên dưới, thân thể điên cuồng run rẩy tiến đến cao trào.

Âu Dương Lôi còn chưa buông tha cho bảo bối trong ngực, ngay lúc bé đang quay cuồng trong cao trào liền mạnh mẽ xông tới.

Đại thủ tách ra kiêu đồn tuyết trắng, bên trong lộ ra đóa hoa tinh xảo. Nam nhân liếm liếm mép, một ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve nếp uốn phấn hồng: “Ồ trong này ra vào chắc chắn mất hồn, nhìn bông cúc nhỏ này...” Hân đã cùng với đứa con làm ước định, phải đợi tới khi bảo bối đủ 18 tuổi, thân thể phát dục đầy đủ mới triệt để khai phá cái động nhỏ còn lại trên nguoi nàng.

Bây giờ, sờ sờ trước cũng không trái với ước định đi?

Ngón tay không thể kiềm chế nổi ham muốn thăm dò mà phía trong động huyết liên túc co rút, nhìn qua cực kì đói khát... Mắt hân đỏ lên, hơi dùng lực một ngón tay liền chen chúc đi vào.

“A, thật thoải mái... Ba ba.. Bên trong thật thoải mái.. động... a a a... Tuyệt quá..”

Âu Dương Lôi bị bộ dáng dâm đăng của con gái làm cho cả kinh dừng lại. Ngay cả hạ thân cũng không động đậy. Bảo bối thế nhưng lại yêu thích?

“Không, không...” Khoái cảm biến mất, Âu Dương Ngưng lại không thể chịu được sự hư không trong cơ thể, thân thể nâng lên, cái mông nhỏ bắt đầu đong đưa: “Ngô, thoải mái... Đại nhục bông cứng quá..”

Lấy lại tinh thần, trong mắt Âu Dương Lôi tràn ngập dục hỏa, rút ra đầu ngón tay đang ở trong cúc huyết của nàng, hai bàn tay luân phiên đánh cái mông nhỏ đang đung đưa trước mặt: “A... Con là cái đồ đê tiện không biết xấu hổ lại yêu mến bị ba ba cười? A.. làm chết cái tiện nhân nguoi, ta làm chết nguoi...”

Âu Dương Hiền dùng thời gian ngắn nhất làm xong công việc cha giao cho, hân lo lắng chạy về nhà, mong muốn sớm nhất thấy được thân ảnh mà mình

tưởng niệm.

Đây cửa phòng, hần thoáng ngu ngơ một chút. Căn phòng công chúa xa hoa của em gái đã thay đổi hoàn toàn, mọi thứ bị đập bể. Nếu không phải trong góc phòng có đôi nam nữ đang triển miên dây dưa hần còn tưởng trong nhà bị cướp hoặc là bọn đầu gấu phá hoại.

“À, ba ba... thật thoải mái... Thật sâu.. tiểu dams oa thật thoải mái, bảo bối dams động bị ba ba làm hỏng a.” Dựa vào vách tường phía sau, chân tách ra quần ở hai bên hông mạnh mẽ của nam nhân, kiều mị rên rĩ.

Nam nhân nhìn khuôn mặt thanh thuần nhỏ nhắn tràn đầy dự vọng, một bên luân động, một bên hỏi: “Tiểu dams ô rất thích ba ba đứng như vậy duy trì con? Ba ba có thể không nỗ duy trì đến hỏng a, ba ba còn muốn giữ thao cả đời...”

Nhìn âm thanh dams đang cùng hành động điên cuồng của hai người trước mặt, tất cả đều thu vào mắt. Hần cảm thấy tình cảnh này thật thích hợp cho hần trở mình đòi công bằng a.

Hần âm thầm hạ quyết tâm từ nay về sau không rời khỏi nhà quá ba ngày. Hần đi 4 ngày, gian phòng cũng không còn nhìn ra hình dạng ban đầu, nếu lâu hơn 4 ngày hần chỉ sợ hai người này có khả năng đem biệt thự cũng hủy luôn.

Nam tử tuấn dật ôm tay trước ngực, nghiêng người dựa vào vách tường, còn người nhìn chăm chú vào bộ phận kết hợp của hai người kia... Bảo bối dams thấy thật nhiều a.

“Hai người ai có thể giải thích qua cho ta, ân ái tại sao lại đem phòng phá hủy a?”

Nghe có tiếng người đột nhiên vang lên, cô gái nhỏ cả kinh, cắn bả vai nam nhân, một lần nữa tiết ra. Âu Dương Lôi bị nơi đó co rút đến thoải mái, thanh âm phát ra trầm khàn mà lười biếng: “Hiển nhiên đây không phải trọng điểm a.”

Âu Dương Hiền gật đầu nói: “Đúng vậy, chờ khi nào rảnh thì nói cho con, hiện tại...” Ngón tay thon dài vươn tới âm hạch của em gái, bắt đầu kịch liệt vuốt ve.

“Bắn, bắn a.”

Chỗ mẫn cảm nhất bị ca ca không chút nào lưu tình chơi đùa, cô gái nhỏ vừa mới cao trào huyết động lập tức thắt chặt, ngẩng đầu lên rên rĩ: “A... aaa...”

Căng trướng vây quanh, hoa huyết lại run rẩy trong cao trào, Âu Dương Lôi thoải mái gằm nhẹ, run rẩy tại bên trong con gái bắn ra lượng lớn tinh dịch.

Kiên nhẫn đợi cho hai người hưởng thụ hết khoái cảm trong cao trào, Âu Dương Hiền mới đem em gái từ trên người cha lấy xuống, vuốt ve hướng phòng mình đi đến: “Ngày mai, bảo bối thuộc về con...”

Mấy chỗ trên đường đi có thể thấy rất nhiều điểm chất lỏng màu trắng. Đó là một phần nhỏ dams dịch cùng tinh dịch chảy ra từ dưới cái miệng nhỏ nhắn.

Ăn uống no đủ, Âu Dương Lôi liếm liếm khoe miệng, gọi điện thoại cho quản lý khách sạn. Nửa giờ sau, nhân viên phục vụ chuyên nghiệp đến, đem căn phòng dọn dẹp sạch sẽ rồi mới nhanh chóng rời đi.

Không ai dám nhìn tổng tài đại nhân vừa mới từ tình dục bứt ra kia.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thực Ngaoan* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 14: Ba ba cũng ghen tị

Sống trong sự yêu thương của ba ba và ca ca, Âu Dương Ngưng cuối cùng cũng trở nên thành một thiếu nữ xinh đẹp. Thân thể phát dục đầy đủ, khuôn mặt hé ra hạnh phúc sáng lạng, bộ ngực no đủ cao vút, cánh tay mảnh khảnh, chân thon dài, trắng tấp lại xinh đẹp, cả người đều nhìn ra được khí chất của cô gái trưởng thành quyền rũ.

Trách không được Âu Dương Lôi lấy thân phận người thừa kế, đem công ty lớn như vậy ném cho Âu Dương Hiền mới trở về từ Mỹ, bản thân lại suốt ngày ở nhà cùng con gái thân mật. Đối với việc này, Âu Dương Hiền cực kì phẫn nộ. Hai năm qua, tuy rằng tháng nào hần cũng trở về nhà một lần nhưng dù sao cũng chung đụng thì ít xa cách thì nhiều. Vừa mới trở về không bao lâu, hần còn chưa cùng em gái bày tỏ tưởng niệm lẫn nhau đủ thì đã bị cha ném vào công ty.

Nói đi nói lại, bảo bối xinh đẹp ưu nhã, trưởng thành mị hoặc đối với hai người đàn ông Âu Dương gia lại không phải chuyện tốt.

Ví dụ như hiện tại, Âu Dương Lôi giận dữ nhìn một nam sinh cách đó không xa đem một bông hồng lớn nhét vào tay con gái. Mà cái tao hóa thêm chơi kia còn phong tình vận chừng cười với cái tên ngu ngốc kia.

Hắn nhìn không được nữa liền đi quá đó, trùng hợp nghe được nam sinh kia lắp bắp nói: “Âu Dương Ngưng, sinh nhật 18 tuổi vui về! Cái kia, bạn... Bạn có thể làm bạn gái mình không? Mình đã thích bạn từ rất lâu rồi...”

“Không thể.” Thanh âm lãnh khốc cắt đứt lời nói của nam sinh kia.

Âu Dương Ngưng quay đầu lại liền thấy ba ba yêu quý, ngọt ngào cười: “Ba ba...”

Con gái vừa nãy có phải cũng cười với thằng ôn kia như vậy? Nghĩ đến đây tâm gan tì phổi của hắn đều bốc hỏa.

Âu Dương Ngưng lại âm thầm xem xét sắc mặt của ba ba, chỉ biết rằng hắn lại bốc hỏa rồi. Nhưng cô căn bản là không mấy lo lắng, những năm nay, không biết đã bao nhiêu lần, chỉ cần cô cùng người khác phái thân mật một chút, hắn lại bắt đầu giống như bình dấm chua, sau đó đem cô khiêng về nhà, lăn qua lăn lại trên giường. Cô đã thành thói quen.

“Thúc, thúc thúc hảo...” Dù sao cũng chỉ là nam sinh cấp 3, trải đời chưa nhiều, nhìn thấy người dẫn ông lãnh khốc lại lộ rõ vẻ bất thiện liền có chút hoảng sợ.

Âu Dương Lôi khinh bỉ nhìn nam sinh trước mặt. Âu Dương Hiên học xong cấp 3 cũng mới chỉ 16 tuổi, hắn còn chưa bao giờ sợ mình, còn suốt ngày cũng mình tranh giành Ngưng Nhi. Loại chân tôm mềm này ngay cả tư cách theo đuổi Ngưng Nhi cũng không có.

Âu Dương Lôi khinh miệt nói: “Con trai ta 18 tuổi đã đứng trên trăm vạn người, người 18 tuổi còn đang làm cái gì? Hừ, con gái ta, người cũng xứng?”

Âu Dương Ngưng không nói gì nhìn trời. Ba ba à, nam nhân bên ngoài không phải cũng cường hãn đến biến thái như đàn ông nhà chúng ta. Người bình thường, 18 tuổi chính là sẽ có tính tình như thế...

Không muốn ba ba lại tiếp tục làm tổn thương tâm hồn yếu ớt của người khác, Âu Dương Ngưng dùng khí lực bú sữa, đem nam nhân lôi ra khỏi trường học.

(Linh Linh: “bú sữa” ý chắc là nói yêu ớt đó. Mình thấy yêu yêu nên không sữa ^.^)

Thiếu nữ ngồi ghé cạnh tài xế bên người nam nhân vuốt ve làm nũng: “Đều xong rồi, không phải ba ba đã đem hoa người ta tặng ném vào thùng rác rồi sao, sao lại còn tức giận?”

Thấy nam nhân không nói lời nào, đôi mắt to của thiếu nữ đảo vài vòng, sau đó tặc lưỡi cười nhẹ.

Tiến đến bên tai nam nhân, cái miệng nhỏ thổi khí bên tai hắn: “Ba ba, người có nhớ hay không, lần trước, cũng trên chiếc xe này, con ngồi lên người ba ba, ba ba một bên gặm cắn vú con, một bên đút vào hoa huyết của con, tư thế này đậm thật sâu, người ta thật thoải mái... A... Ân...”

Âu Dương Lôi cả người đông cứng, bị thiếu nữ trêu chọc thành công, không thể điều khiển xe liền đem cô lôi xuống. Hắn tranh thủ thời gian để bình tĩnh, không chế tốt xe ô tô rồi mới quay đầu nhìn yêu nữ nghĩ rằng dạy cô mấy câu.

Vừa nhìn qua đã thấy, thiếu nữ đã ngồi lại ghế của mình, đầu lưỡi nhỏ nhỏ lộ ra liếm lấy ngón tay của bản thân, tay phải vén váy lên, cách quần lót mà vuốt ve nơi tư mật.

Tất cả lời nói bên trong miệng hắn biến chuyển nghìn lần cuối cùng nhất chỉ phun ra bốn chữ: “Người, cái, tiện, hàng.”

“Ngô...ba ba... khe lớn ướt quá, a, nhớ...rất muốn.....”

Ngón tay mảnh khảnh từ bên cạnh tiến vào bên trong quần lót dò xét, bên trong đã đầy chất lỏng dính ẩm ướt khiến cho thiếu nữ vô cùng vui vẻ, âm thanh dâm dăng vang lên quanh quần bên trong khoang xe nhỏ hẹp.

“Chơi không đúng. Đó là ta.” Âu Dương Lôi nghiêng răng nghiêng lợi gặm nhẹ

(Linh Linh: Ý ở đây là cái chị ý nhớ không phải là ngón tay mà là cái đó đó ... =)))

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thực Ngao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Tiểu gia hỏa nghịch ngợm

Edit: Linh Linh

“Ngô...” Miệng Âu Dương Lôi bị một ngón tay nhét vào, mang theo chất lỏng trơn ướt, mùi vị ngọt ngào, là... Ngón tay mới từ trong huyết thiếu nữ rút ra.

Âu Dương Lôi há to miệng, đem cả ngón tay cô ngậm cả vào trong miệng, đầu lưỡi đói khát liếm dâm dịch trên đó.

Cực kì không đủ! Thậm chí càng ngày càng muốn, muốn đem thiếu nữ đặt ở dưới thân liều chết duy trì cô. Cái gì cũng không làm được khiến hần bất đắc dĩ phóng xe như bay trên đường.

“Ba ba vẫn còn giận sao? Đừng giận nữa... Con có thể cho người... liếm a...” Cố ý nói ra những lời dâm đẳng nhất, cô biết ba ba không thể cự tuyệt mình.

“Ta sao có thể sinh ra đứa con gái dâm đẳng như vậy chứ? Bảo bối, mau đem dương vật ba lấy ra...” Dục hỏa đốt người khiến Âu Dương Lôi quên mất rằng bản thân còn đang tức giận.

Cô gái nhỏ được như ý liền tươi cười, ngoan ngoãn cúi người xuống, cởi bỏ quần của nam nhân, cố gắng ngậm lấy nam căn.

“Ân... Thật sự là cái miệng dâm đẳng thế gian khó kiếm mà, thật thoải mái, mau liếm lỗ nhỏ phía trước...” Âu Dương Lôi một tay cầm lái, một tay vuốt ve cái cổ nhỏ nhắn của thiếu nữ.

Cuối cùng cũng về tới nhà, Âu Dương Lôi cho xe dừng trong gara, cũng không vội vàng, hần nhắm mắt lại, tựa lên chỗ ngồi hưởng thụ cái miệng xinh đẹp nhỏ nhắn của cô gái dưới thân.

Đẩy ra cự đại trong miệng, cái lưỡi nhỏ di chuyển xuống gốc của dục vọng, đầu lưỡi liếm láp phần giữa hai quả cầu sau đó mới há miệng đem một bên ngậm vào.

Bởi vì nằm sấp ngậm lấy nơi đó Âu Dương Ngưng có chút mệt mỏi, bàn tay nhỏ bé duỗi ra ấn xuống cái nút bên cạnh ghế ngồi, đem chỗ ngồi của ba ba mở rộng, bản thân lại ngồi giữa hai chân nam nhân, nắm trong tay phần thân của ba ba, cách quần áo trên chộc đầu vú của bản thân.

Chứng kiến động tác dâm đẳng của cô gái, Âu Dương Lôi thở dốc nói: “Ân, bảo bối mau đem quần áo cởi bỏ, dùng cơn thịnh dâm bộ ngực to của con...”

“Không cần như vậy đâu, làm thế làm sao đi vào nha a. Ngưng Nhi trước làm cho ba ba. Ba ba mau nâng mông lên...”

Đối với lời nói của con gái Âu Dương Lôi không phản đối, hần lần nữa nhắm mắt, không suy nghĩ mà nâng mông lên làm cho cô gái nhỏ thuận lợi đem quần hần cởi xuống.

“Ba...” Đúng lúc này, tiếng cửa xe mở vang lên, cô gái nhỏ linh hoạt nhảy xuống xe còn vuốt ve cái quần âu cùng nội khố của nam nhân trên tay, đảo mắt đã chạy thật xa.

Âu Dương Lôi ngờ ngác nhìn cô đã quên mất nên phản ứng thế nào.

Cho đến khi tiểu gia hỏa kia đem quần của hần ném vào thùng rác ngoài trời cách đó không xa, trong nháy mắt đó hần mới thanh tỉnh.

Tiểu gia hỏa đáng hận này... cư nhiên muốn hần như vậy trở về nhà.

Tuy nơi này là sản nghiệp của Âu Dương gia, bình thường cũng không có người lạ. Nhưng hần đường đường là chủ tịch Âu Dương tập đoàn lại lỏa mông đi vào cửa lớn nhà mình sao?

Đang ảo não hần lại nghe thấy tiếng cô gái gọi hần: “Ba ba, mau xuống đây a...”

Thôi, hôm nay dù sao cũng là sinh nhật cô, dọa người liền dọa người đi. Trong lòng hần âm thầm thề, tối nay trong lễ trưởng thành của cô hần sẽ đòi lại cả vốn lẫn lời.

Âu Dương Lôi sắc mặt tối tăm đang đứng ở cửa, áo sơ mi không che được mông hần, hần cầm áo khoác tây trang trong tay để che phong cảnh phía trước nhưng có thể nhìn ra hạ thân hần là không có mảnh vải nào.

Đang cùng em gái hôn nồng nhiệt ở phòng khách, Âu Dương Hiền nghe thấy âm thanh liền ngẩng đầu lên, biểu tình trong nháy mắt cứng ngắc. Một lát sau, một tràng cười vang lên, Âu Dương Hiền tao nhã cười thành tiếng. Âu Dương Lôi trong tràng cười ấy bước lên cầu thang.

Gương mặt anh tuấn sạch sẽ cười đến vui vẻ, xoa xoa đầu em gái đang cười khanh khách trong ngực, dịu dàng nói: “Em làm đúng không? Vật nhỏ sao lại nghịch ngợm như thế?” Cũng chỉ có vật nhỏ này mới có thể làm cha tức giận.

Nghĩ một lúc, Âu Dương Hiền lại nói: “Hôm nay là sinh nhật của em, em làm cha tức giận, buổi tối người nhất định sẽ đòi lại.” Nghĩ đến lễ trưởng thành buổi tối của em gái, chính hần cũng không chờ được nữa.

Dụi đầu vào trong ngực ca ca, lại nghe thấy hần thông thả nói như vậy, Âu Dương Ngưng hừ lạnh một tiếng: “Em mới không sợ đâu. Đã nhiều năm như vậy hai người còn đem em làm thế nào được nữa.”

Âu Dương Hiền cười cười, đó là bọn họ còn lo lắng cô còn nhỏ, hôm nay cô đã là cô gái trưởng thành. Hơn nữa bởi vì vài năm hần cùng cha điều giáo, cô một ngày không hoan ái sẽ cả người khó chịu. Đặc biệt là từ sau nguyệt sự, mấy ngày này cô cực kì khó chịu.

Bọn họ cuối cùng cũng đợi được cô lớn lên. Hơn nữa còn đem cô điều giáo vô cùng thành công. Hôm nay bất kể bọn hắn muốn cô bao nhiêu lần, cô đều có thể thừa nhận.

Nhưng là... Âu Dương Hiên khóe miệng hé ra một nụ cười ẩn ý, lễ trưởng thành... thực sự rất chờ mong.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thực Ngaoan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Phiên ngoại 1

Một hôm, hắn làm xong bài tập liền đi qua phòng em gái.

Cho dù ánh đèn mập mờ nhưng hắn vẫn chứng kiến rõ ràng, cha hắn đang vuốt ve cô bé con đang ngủ say, ở trước ngực bé găm cắn đầu vú còn chưa phát dục hoàn toàn.

Hắn đứng ở ngoài cửa thật lâu, thấy cha đem quần áo của em gái cởi hết, ôn nhu hôn lên từng tác da thịt trên người bé, thậm chí cả hoa huyết nhỏ nhỏ non nớt.

Hắn có thể cảm giác được cơ thể mình chậm rãi nổi lên biến hóa, miệng đắng ngắt, hô hấp dồn dập...

Hắn biết rõ cảm xúc này là cái gì. Chính là dục vọng!

Cha rõ ràng biết hắn đứng bên ngoài cửa nhưng động tác trên tay cũng không có dừng lại, ngược lại càng thêm cần rờ đùa bốn thân thể dưới thân.

Tuy hắn mới chỉ 14 tuổi nhưng những gì cần hiểu hắn đều hiểu cả, hắn biết rõ cha làm như vậy là không đúng nhưng khi hắn nhìn thấy tình cảnh này lại nổi lên dục vọng.

Sau chuyện đó một thời gian rất dài, hắn đều trốn tránh em gái. Thậm chí hắn còn ở lại trường cho đến khi cha đến tìm hắn.

“Hiên, Ngưng Nhi nói con không để ý tới con bé, con bé rất khó chịu, lại còn khóc rất nhiều lần.”

Âu Dương Hiên không nói lời nào mà chỉ lạnh lùng nhìn nam tử tuấn lãng cao lớn trước mặt.

Âu Dương Lôi quay nhẹ đầu ra hướng cửa sổ, nhỏ giọng nói nhưng lại kiên định rõ ràng: “Ta biết ta muốn gì! Hiên, con biết con muốn gì sao?”

Cha chưa bao giờ xem hắn như trẻ con mà đối đãi, bất kể vấn đề gì đều dùng lời nói dạy hắn rất rõ ràng, điều này làm cho hắn phát triển rất nhanh, so với bạn bè cùng tuổi lại càng hiểu biết nhiều hơn.

Nhưng dù sao hắn mới chỉ 14 tuổi, hắn không thể nói ra câu: “Ta muốn cô bé.” Hơn nữa bản thân hắn cũng biết rõ chuyện này là vi phạm luân thường đạo lý.

“Hiên, con không lừa được ta, cũng không lừa được chính mình, con với con bé có dục vọng...” Dừng một chút, thanh âm trầm thấp của nam nhân lại vang lên: “Ta không muốn cùng con chia sẻ con bé... Nhưng ta lớn hơn Ngưng Nhi 24 tuổi, không có khả năng đem con bé bảo hộ cả đời chu toàn, ta cuối cùng vẫn muốn tìm người cùng con bé đến già. Cho nên, nếu người này là con, ta nguyện ý tiếp nhận. Con là con ta, người ta tự tay dạy thành người nổi nghiệp. Nội tâm của con, ta so với con càng rõ ràng hơn, suy nghĩ cẩn thận, suy nghĩ xong thì nói cho ta!”

Cha đã rời đi nhưng Âu Dương Hiên vẫn đứng im ở đó thật lâu.

Bọn họ là anh em, anh em ruột thịt. Cùng với cha mình chiếm lấy em gái, hắn... làm không được....

Nhưng là tại sao nội tâm lại khó chịu như vậy, đây không phải suy nghĩ của con bé... Tại sao trong lòng lại buồn bực đến mức khó thở? Âu Dương Hiên một tay đỡ lấy đầu đang đau nhức, một tay liền đẩy cửa ra, rất nhanh liền đi ra ngoài. Hắn không muốn ở ngôi nhà này nữa!

Phanh!

Tiếng va chạm cùng với thanh âm rên nhẹ xinh đẹp mềm mại truyền đến, hắn dừng bước, nhìn xuống dưới chân.

Cô bé con nhỏ nhắn, xinh xắn, thân thể ngã xuống mặt đất, sữa đồ cả vào người bé, cái chén văng đi thật xa. Bé che cánh tay bị đụng đau, mắt to đã lấp lánh nước mắt trong suốt: “Ca ca...”

Âu Dương Hiên muốn đỡ bé nhưng đầu óc rối loạn lại nghe thấy tiếng bước chân của cha, hắn không nhìn bé gái trên mặt đất nữa mà cất bước đi qua bé xuống dưới cầu thang.

Nhưng giọng nói dối dàng của cha lại truyền vào lỗ tai hắn: “Láu lỉnh, không khóc, ba ba thôi cho Ngưng Nhi sẽ không đau nữa...”

Chết tiệt!

“Lý Hi, người không phải nói yêu ta sao? Ta hiện tại cho người một cơ hội, lập tức tới khách sạn Hải Thiên phòng 9102.” Cúp điện thoại, Âu Dương Hiên cầm lấy điều khiển chuyển kênh loạn xạ.

Suy nghĩ không tự chủ được liền suy nghĩ về việc trong nhà, bé có bị thương hay không, khẳng định là khóc đến lợi hại đi? Hắn có chút hối hận vì chưa xác định xem bé có sao không liền đi ra khỏi nhà, hắn thậm chí muốn ngay lập tức quay lại xem bé....

Chuông cửa vang lên, hắn đột nhiên rất không muốn mở cửa. Đương nhiên, hắn vẫn chậm chậm đi ra. Ngoài cửa là Lý Hi, nghe nói là hoa hậu giảng đường của trường hắn. Hắn nhìn gương mặt xinh đẹp kia, mặt không có cảm xúc gì.

Lý Hi biết rõ hắn hẹn cô đến khách sạn làm gì, tuy rất lo lắng nhưng cô vẫn đến đây.

Thiếu niên trước mặt này cô thăm mẩn đã hai năm. Toàn bộ các năm học hắn đều là học sinh xuất sắc lại không phải con một sách. Hắn có vẻ ngoài đẹp trai, hành vi đứng đắn, nếu xem xét qua liền biết là do giáo dục tốt từ gia đình. Hắn cũng không khoe khoang nhưng chỉ mấy trận bóng rổ khiến mị lực của hắn hiện ra đủ để mê hoặc toàn bộ nữ sinh. Nghe nói, hắn là người thừa kế của Âu Dương tập đoàn cùng Bạch thị, có mấy nữ sinh có thể cưỡng lại đây.

Bọn họ cũng không nói gì thừa thãi, cô cũng không lảm nhảm, mặc hắn cởi sạch quần áo của mình. Hắn thích nhưng cô gái thông minh nhưng khi hắn đem cô gái trần trụi đặt ở dưới thân thì trong đầu lại xuất hiện một khuôn mặt nhỏ nhắn cùng âm thanh ủy khuất: “Ca ca...”

Hắn thấp giọng chửi một tiếng rồi hung hăng hôn cô gái dưới thân. Cảm xúc mềm mại, hương vị ngọt ngào, hắn cạy mở hàm răng của cô, đầu lưỡi tiến công thần tốc, tại trong miệng cô tàn sát bữa bãi. Ngón tay thon dài đi tới bộ ngực trắng nõn của cô, ngón trỏ cùng ngón giữa kẹp lấy đầu vú kiêu ngạo mà vuốt ve qua lại.

Đúng lúc Lý Hi bị hôn đến ý loạn tình mê thì trên người bỗng nhẹ bẫng, Âu Dương Hiên đứng dậy đưa lưng về phía nàng, ngồi ở mép giường, khuỷu tay chống lên đầu gối, hai tay ôm đầu.

Lý Hi từ đằng sau ôm lấy hắn, kiêu nộ bộ ngực dán lên tấm lưng trần của hắn: “Hiên, xảy ra chuyện gì vậy?”

Thanh âm lạnh lùng lại kiên cường của thiếu niên vang lên, thanh âm yếu ớt làm cho người ta đau lòng: “Để cho ta nghĩ lại, ta còn muốn nghĩ...” Rõ ràng thân thể nữ nhân này có lỗi có có lỗi, tron ngực trắng nõn so với thân thể của trẻ con kia không biết đẹp hơn bao nhiêu lần, chính là bản thân mình đối với nữ nhân này lại không nổi lên dục vọng.

Cô gái có chút lo lắng, bàn tay nhỏ bé dùng sức ôm chặt lấy cơ thể hắn, đối với hắn bộc lộ tâm ý của chính mình: “Hiên, em thích anh. Chỉ cần là anh, cái gì em cũng có thể cho đi...”

Âu Dương Hiên chấn động, hắn lại ngay cả con gái cũng không bằng, bọn họ dám đối với người mình thích mà thổ lộ, hắn đối với người mình thích lại như con rừ đen rụt cổ, chỉ biết chạy trốn.

Thiếu niên ngẩng đầu, đẩy ra bàn tay trắng nõn nhỏ bé của cô gái, lạnh lùng nhìn cô: “Thật có lỗi, ta có việc phải trở về. Người muốn trở về thì nói, ta sẽ bảo với quản lý phái người tới đưa người trở về. Không muốn trở về liền ở trong này một đêm, không cần lo lắng chi phí. Gặp lại sau!” Nói xong Âu Dương Hiên cũng không lưu luyến mà xoay người rời đi.

Đại sảnh dưới lầu, Âu Dương thiếu gia rất nhanh dặn dò quản lý nhà mình mấy câu, giống như không thể chờ được đi vào xe taxi đang đậu trước cửa.

Về đến nhà, trời đã tối.

Nhẹ nhàng mở cửa phòng em gái, nhẹ nhàng đi qua, ngồi ở bên giường của bé, ngón tay cẩn cẩn dục dục mà vuốt ve khuôn mặt trắng hồng, khoe miệng Âu Dương Hiên ra nụ cười ôn nhu: “Ta thua...”

Thân ảnh cao lớn ngoài cửa bỗng có chút nhúc nhích nhưng cũng không nói lời nào.

Âu Dương Hiên phảng phất có chút thoải mái: “Dù sao còn có cha cùng con một chỗ trầm luân, con còn sợ cái gì? Ba ba, người có một câu hỏi rất hay, con nghĩ con muốn...” Những lời này về sau trong cuộc đời Âu Dương Hiên đều được hắn áp dụng triệt để.

Âu Dương Lôi ừ một tiếng, xoay người rời đi.

Biết rõ bé còn chưa hiểu, hắn vẫn nhìn không được hỏi: “Ngưng Nhi, ca đã biết tâm ý của mình, em có hay không cần ca đây?” Nhưng vẫn là sợ, sợ tương lai bị hận hắn. Nhưng nếu so với việc mất đi bé thì chuyện này đâu tính là gì đâu.

